

τιμή : 1,5 ευρώ

εν αιθρία

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Σεπτέμβριος 2013 - 24ος Χρόνος

Οι καρεκλοκένταυροι του ΥΠΕΚΑ στραγγαλίζουν τη Στροφυλιά

Κινδυνεύουν να χαθούν πάνω από 2,5 εκατομμύρια Ευρώ!!!

Περισσότερα από 2,5 εκατομμύρια €, για την ακρίβεια 2.899.210,44 τα οποία είναι διαθέσιμα από το ΕΣΠΑ και προορίζονται για την «προστασία και διατήρηση της βιοποικιλότητας του Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς» **κινδυνεύουν να χαθούν**, με τη λήξη του έτους λόγω της ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ των καρεκλοκένταυρων του Υπουργείου Περιβάλλοντος.

Η ΟΙΚΙΠΑ με ανακοίνωσή της ανέδειξε το παραπάνω θέμα, το οποίο προβλήθηκε τόσο από τον τοπικό όσο και από τον αθηναϊκό τύπο, ενώ με επιστολή της προς τους

βουλευτές Αχαΐας και Ηλείας, ζήτησε την παρέμβασή τους προκειμένου να εκταμειωθούν τα χρήματα.

Λεπτομέρειες στη σελ 8

Διαβάστε σ' αυτό το φύλλο:

Για τα Φλαμίνγκος του Κοτυχίου και τον αγώνα επιβίωσης της *Caretta caretta* [Σελ 4](#)

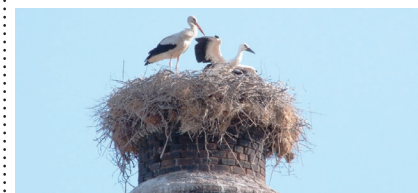

Για την απληστία και ανοησία που θάβει τις παραλίες μας κάτω από την ασφάλτο [Σελ 10](#)

Για τις εντυπώσεις των Πολωνών φίλων που φιλοξενήσαμε στην Πάτρα [Σελ 11](#)

Για την οικολογική ματιά... στη ζωγραφική του Ράλλη Κοψίδη [Σελ 12](#)

Για το φτερωτό κόσμο που αναχώρησε από τις πελαργοφωλιές του [Σελ 13](#)

Για την αφαιμάξη των ποταμών και την καταστροφή των ακτών [Σελ 14](#)

Για το σιδηρόδρομο και τις ουτοπικές επιλογές του παρελθόντος που πρέπει να αφήσουμε πίσω μας [Σελ 15](#)

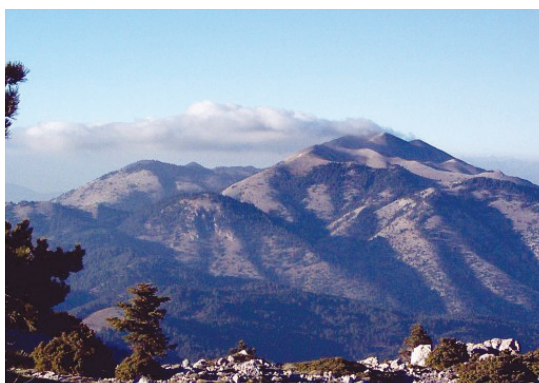
Και τέλος για το ταξίδι μας στη Φιλανδία και την Εσθονία στα πλαίσια του προγράμματος footprint.eu

Διήμερη εκδρομή στον Πάρνωνα Σαββατοκύριακο 12, 13 Οκτωβρίου

Με κατεύθυνση νότια είναι η πρώτη φθινοπωρινή πρόταση της *Οικοπαρέας* μας.

Λέμε, λοιπόν, να πάμε στο πανέμορφο βουνό του ΠΑΡΝΩΝΑ το Σαββατοκύριακο 12 και 13 Οκτωβρίου. Θα δούμε παραδοσιακά χωριά και τοπία, θα περπατήσουμε σε δάση με ιδιαίτερο χαρακτήρα, θα γνωρίσουμε τους βιοτόπους της περιοχής.

Κράτηση θέσεων, κατά τα γνωστά 7 - 9 το απόγευμα, στο 2610 321010.

πρόσκληση

Σας προσκαλούμε στα εγκαίνια του νέου μας σκευικού που βρίσκεται στην οδό Σαχτούρη 64 (ανάμεσα Κανακάρη και Κορίνθου),

την Τετάρτη 2 Οκτωβρίου στις 7 το απόγευμα.

Με την ευκαιρία των εγκαίνιων, θα παρακολουθήσουμε ένα οικολογικό ντοκιμαντέρ, θα θυμηθούμε την 27χρονη πορεία της ΟΙΚΙΠΑ και θα τα πούμε χαλαρά, απολαμβάνοντας σπιτικά γλυκά, ποτά και αναψυκτικά.

Σας περιμένουμε όλους και θα χαρούμε να σας δούμε από κοντά!

Η Εκθεση τέχνης του RE-CULTURE αφετηρία ζωής για το ανακαινισμένο Σκαγιοπούλειο!

Ένα πρωτοποριακό διεθνές εικαστικό γεγονός ξεκίνησε την 1η Σεπτεμβρίου στην Πάτρα με τα φώτα της δημοσιότητας να μην το φωτίζουν τόσο όσο θα δικαιολογούσε η διεθνής του εμβέλεια. Μιλάμε για το διεθνές εικαστικό φεστιβάλ **RE-CULTURE** (<https://www.facebook.com/artinprogress.visualart>) που ξεκίνησε, για δεύτερη χρονιά την δίμηνη δημιουργική του πορεία στην Πάτρα, κάνοντας τα εγκαίνιά του στην Αγορά Αργύρη και με το άνοιγμα τριών εκθέσεων σύγχρονης τέχνης: στην Αγορά Αργύρη, στα παλαιά Λουτρά της Γούναρη και στο Σκαγιοπούλειο.

Το πιο εκπληκτικό όμως ήταν, ότι το ξεκίνημα του σημαντικού αυτού καλλιτεχνικού γεγονότος συνδυάστηκε με κάτι πολύ όμορφο για την πόλη της Πάτρας, που πρέπει οπωσδήποτε να έχει συνέχεια: το άνοιγμα για πρώτη φορά του, μετά από δέκα και πλέον χρόνια από την ανακαίνισή του, διατηρητέου κτιρίου του Σκαγιοπουλείου, του πανέμορφου αυτού χώρου, που, αν και ανακαινίστηκε το 2000 με έξοδα του πατρικής καταγωγής επιχειρηματία Κων. Δημητριάδη, παρέμενε από τότε κλειστός και αχρησιμοποίητος, με όλους τους κινδύνους που συνεπάγεται αυτό. Ένα ιδιότυπο καθεστώς διοίκησης του Σκαγιοπουλείου Ιδρύματος και εμμονές ορισμένων προσώπων που μετέχουν σ' αυτό, οδήγησαν στην αχρησία τώσων ετών.

Η έκθεση σύγχρονης τέχνης στις μεγάλες και μικρές αίθουσες του Σκαγιοπουλείου ανέδειξε με λαμπρό τρόπο την αξία και την ομορφιά του μοναδικού αυτού για την Πάτρα χώρου, καθώς και η συναυλία που έγινε στον εξίσου θαυμάσιο – καθαρισμένο το καλοκαίρι από εθελοντές- προαύλιο χώρο μάς θέτουν όλους μπροστά στις ευθύνες μας. Αξίζει ένα μπράβο σε όλους

όσους συνέβαλαν για να επιτευχθεί αυτό. Επιστροφή στο κλειστό Σκαγιοπούλειο δεν μπορεί πλέον ν' αποτελεί επιλογή!

Οι φορείς που εκπροσωπούνται στο ΔΣ του Σκαγιοπουλείου έχουν χρέος, ξεκινώντας από την έμπρακτη απόδειξη των δυνατοτήτων του χώρου να στηρίξει σημαντικά καλλιτεχνικά γεγονότα, να προχωρήσουν σε ενέργειες για να βρει το διατηρητέο αυτό κόσμημα της πόλης **μια μόνιμη κατάλληλη χρήση**. Είτε ως εκθεσιακός χώρος, είτε άλλη αρμόζουσα χρήση, είτε συνδυασμό.

Το άνοιγμά του κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ **RE-CULTURE**, στο πλαίσιο του οποίου εξάλλου, θα αναπτυχθούν Σεπτέμβριο και Οκτώβριο ένα πλήθος εκθεσιακών, εκπαιδευτικών και άλλων εκδηλώσεων γύρω από την σύγχρονη τέχνη, είναι μια εξαιρετική αρχή.

Είναι αδιανόητο να μην έχει συνέχεια.

**ΟΙΚΙΠΑ www.oikipa.gr
Εταιρεία Κοινωνικής Δράσης
και Πολιτισμού Κοινο_Τοπία
www.koinotopia.gr**

Το Θέατρο Σκιών συναντά τον Κινηματογράφο στο Λαϊκό Θεατράκι

Ο Καραγκιόζης συναντά στο Λαϊκό Θέατρο της οδού Γερμανού, στην Πάτρα τον Κινηματογράφο.

Πρόκειται για ένα αντάμωμα της «σκιάς» με την εικόνα, που θα διαρκέσει από το Σάββατο 7 Σεπτεμβρίου έως και την Δευτέρα 30 Σεπτεμβρίου με στόχο την ψυχαγωγία.

Η πόλη όπου γεννήθηκε, κατά

μία εκδοχή, ο «Έλληνας» Καραγκιόζης και έγινε αφορμή για να αποτυπωθούν εικόνες και ήχοι του κινηματογράφου, αφήνει πίσω το καλοκαίρι του 2013 και υποδέχεται τα βράδια του Φθινοπώρου κόντρα στα σημάδια των καιρών.

Επτά καραγκιοζοπαίχτες στη «σκηνή» του λαϊκού θεάτρου

στην οδό Γερμανού θ' αφήσουν τη δική τους σφραγίδα και συγχρόνως θα επικαιροποιήσουν την ανατρεπτικότητα και την άρνηση του μακρυχέρη ήρωα του θεάτρου σκιών να ...συμβιβαστεί.

Παράλληλα με φόντο τον Αχαικό ουρανό και τις μυρωδιές που περικλείει μια από τις πιο παλιές συνοικίες της Πάτρας, οι λάτρεις

του θερινού κινηματογράφου θα έχουν την τύχη να παρακολουθήσουν έξι ταινίες.

Οι τρεις από αυτές είναι προϊόν συνεργασίας με την Ισπανική πρεσβεία και το Ινστιτούτο «Θερβάντες» και είναι αφιέρωμα στον μεγάλο Ισπανό σκηνοθέτη Χοσέ Λουίς Μπερλάνγκα.

Η είσοδος θα είναι ελεύθερη για το κοινό με ώρα έναρξης παραστάσεων 20:30'

Την διοργάνωση επιμελείται ο Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Πατρέων

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΤΡΙΝΟΣ
καραγκιοζοπαίχτης

Τέχνες και Τορισμός

Ηθερινή περίοδος βαίνει προς την ολοκλήρωσή της, αφήνοντας πάλι πίσω τον απόηχο των συζητήσεων για την τουριστική αξιοποίηση των όμορφων τόπων μας και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

Το ζητούμενο της αξιοποίησης και της προβολής του πολιτιστικού μας πλούτου και κυρίως περιοχών όπως η πόλη μας και η ευρύτερη περιοχή της Αχαΐας, είναι ένα παμπάλαιο θέμα που ποτέ δεν αντιμετωπίστηκε από τους τοπικούς παράγοντες πρωτίστως, με σοβαρό και ολοκληρωμένο τρόπο.

Οι 3500 επισκέπτες του Αρχαιολογικού Μουσείου στην πανσέληνο του Αυγούστου εντυπωσίασαν ως αριθμός, αλλά μας θύμισαν ότι το σημαντικό αυτό πολιτιστικό ίδρυμα που θα έπρεπε να αποτελεί διεθνές σημείο αναφοράς, δεν διαθέτει την στοιχειώδη προβολή, καθώς είναι παντελής η απουσία σήμανσης στην πόλη, από το λιμάνι μέχρι και το Μουσείο, που να καθοδηγεί τον κάθε επισκέπτη σε αυτό.

Η αξιοποίηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς έχει ανάγκη από συντονισμένη προσπάθεια των φορέων, τοπική αυτοδιοίκηση και αρμόδια υπουργεία, με το σχεδιασμό

της προβολής των μνημείων και τη δημιουργία των απαραίτητων υποδομών.

Δαββέτας

Στις 6 Σεπτεμβρίου εγκαινιάζεται στην Γκαλερί CUBE η έκθεση του Δημοσθένη Δαββέτα με τίτλο "ΓΡΑΦΕΣ 2, Θωρώντας τον κόσμο".

Η έκθεση του Δ. Δαββέτα είναι μία μελέτη για τον άνθρωπο, μία προσωπική γραφή η οποία εξετάζει ενδελεχώς τη φύση του υποκειμένου και του κόσμου που περιβάλλει αυτό.

Ο καλλιτέχνης μοιάζει να αφουγκράζεται τα σημεία των καιρών ζω-γραφίζοντας το ίχνος του παρελθόντος, τη δυναμική του παρόντος, καθώς και τα κελεύσματα του μέλλο-

ντος.

Οι φιλότεχνοι θα έχουν την ευκαιρία να επισκεφτούν την

έκθεση μέχρι τις 5 Οκτωβρίου.

Για δεύτερη φορά το Διεθνές Εικαστικό Φεστιβάλ Πάτρας με τίτλο RE-culture 2, ανοίγει τις πόρτες του, από την 1^η Σεπτεμβρίου και για δυο μήνες, ενώνοντας για οχτώ εβδομάδες τη δυτική Ελλάδα και συγκεκριμένα την πόλη της Πάτρας με το διεθνές γίνεσθαι της σύγχρονης τέχνης. Η έκθεση φιλοξενεί 15 εικαστικές επιμέλειες και περισσότερους από 140 Ευρωπαίους και Αμερικανούς καλλιτέχνες.

Τη διοργάνωση έχει αναλάβει η αστική μη κερδοσκοπική εταιρία Art in Progress

Στο πρόγραμμα του φετινού RE-culture εντάσσονται οι εξής δραστηριότητες:

- Τελετή έναρξης Κυριακή 1^η Σεπτεμβρίου 2013 και ώρα 19:00 στην Αγορά Αργύρη (Αγ. Ανδρέου 12-14 - Πάτρα)
- Μεγάλη συναυλία κατά την ημέρα της έναρξης στον ανοιχτό κήπο του Σκαγιοπούλειου ιδρύματος (ελεύθερη είσοδος: Σολωμού 85 & Ιεροθέου)
- Παρουσίαση των 15 επιμελειών σε τρεις διαφορετικούς χώρους στην Πάτρα:
- Σκαγιοπούλειο Ίδρυμα (Σολωμού 85 & Ιεροθέου),
- Αγορά Αργύρη (Αγ. Ανδρέου 12-14),
- Παλαιά Δημοτικά Λουτρά (Γούναρη 118)

Φέτος παρουσιάζουν τη σκέψη τους γύρω από τις σύγχρονες τέχνες οι επιμελητές:

Marianne Hultman, Patrick Panetta, Wolfgang Horwath, Ειρήνη Τσαχρέλια, Γιώργος Τζάνερης, Αποστόλης Ζολωτάκης, Μαρία Μαραγκού, Ειρήνη Παπακωνσταντίνου, Νίκη Παπασπύρου, Δημήτρης Μιχάλαρος, Πάνος Φαμέλης, Ηλίας Παπαηλιάκης, Κωστής Σταφυλάκης, Κλεομένης Κωστόπουλος - Art in Progress.

Οικολογικές ιστορίες για παιδιά

Δύο ενδιαφέρουσες εκδόσεις "ανακαλύψαμε" στο διαδίκτυο (<http://www.scribd.com/collections>) οι οποίες είναι διαθέσιμες σε ηλεκτρονική μορφή, χρήσιμες στους εκπαιδευτικούς που ασχολούνται με την περιβαλλοντική εκπαίδευση μικρών μαθητών. Είναι και οι δύο εκδόσεις του ΚΠΕ Καλαμάτας.

"**Τα όνειρα των σκουπιδιών**" είναι ο τίτλος της πρώτης έκδοσης. Όνειρα. Πολύχρωμα, χαρούμενα, κατσαρά, αστεία, μαγικά. Βλέπουν τα σκουπίδια όνειρα; Ο Γυαλένιος, η εφημεριδούλα, οι φιάλες, οι κούτες, κάνουν γιορτή. Το όνειρο αρχίζει!

Η δεύτερη έκδοση έχει τίτλο "**Μην κλαις Τενεκεδούλα - Οικολογική**

Ιστορία για Παιδιά". Δημιουργήθηκε από τους εκπαιδευτικούς του Κέντρου Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης Καλαμάτας για τις ανάγκες του εκπαιδευτικού προγράμματος "Καταναλωτισμός & Περιβάλλον". «Ούτε τα τενεκεδάκια μπορούν να ζήσουν μόνα! Η τενεκεδούλα θα βρει καινούρια παρέα και ένας νέος κύκλος ζωής ξεκινά!»

εν αιθρία

ΚΩΔ.ΕΛΤΑ 2264

Περιοδική Έκδοση της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας
Διεύθυνση Σαχτούρη 64 - Τ.Κ. 26 222 ΠΑΤΡΑ
Α.Φ.Μ. : 090048446 - Γ' ΔΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο : Θωμάς Κουτρούμπας

Τηλέφωνο & Fax : 2610 32 10 10

email : oikipa@otenet.gr

Τηλέφωνα μελών : 2610 327 234 , 643 541

Διευθύνεται απο συντακτική επιτροπή

• Διανέμεται δωρεάν στους υποστηρικτές μας

• Ετήσια συνδρομή για φορείς , οργανισμούς , υπηρεσίες 40 ευρώ
Επιταγές : Γ.Βασιλακόπουλος - Καποδιστρίου 94 , 26224 , ΠΑΤΡΑ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ : print247, 2610 521 007 , info@print247.gr

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟ : Γεωργαντά Άιρις , 6983884497

Αριθμός Λογαριασμού για κατάθεση συνδρομών

0026-0015-73-0103530143

EUROBANK IBAN: GR1802600150000730103530143

(Βασιλακόπουλος Γ. - Κανέλλης Γ.)

Μετά την κατάθεση ενημερώστε μας τηλεφωνικά

Τα Φλαμίνγκος του Κοτυχίου

Στα πλαίσια του ευρωπαϊκού προγράμματος Eco-synergy 50+ μαζί με τις Πολωνέζες εθελόντριες Στέφα και Μπέατα επισκεφτήκαμε τον Ιούνιο μήνα τη λιμνοθάλασσα Κοτυχίου.

Η Λιμνοθάλασσα Κοτυχίου βρίσκεται στη ΒΔ Πελοπόννησο και είναι Δυτικά από τον Κυλλήνιο κόλπο, βόρεια από τον Πατραϊκό κόλπο και ανατολικά οριοθετείται από την Εθνική Οδό Πατρών-Πύργου. Είναι περίπου 8000 στρέμματα σε έκταση και προστατεύεται από την Συνθήκη RAMSAR. Είναι δε η μεγαλύτερη Λιμνοθάλασσα

της Πελοποννήσου. Μαζί με τη Λ/Θ Πρόκοπου και το δάσος της Στροφυλιάς αποτελεί ένα πλήρες και σημαντικό οικοσύστημα εκπληκτικής ομορφιάς. Η Λ/Θ Κοτυχίου είναι μία υφάλμυρη λιμνοθάλασσα διαχωρισμένη από τη θάλασσα με θίνες, αμμόλοφους και τροφοδοτείται από επτά χείμαρρους με γλυκό νερό καθ' όλη την διάρκεια του χρόνου.

Από πλευράς ορνιθολογίας είναι σημαντικός υγροβιότοπος και αποτελεί τον δυτικό αεροδιάδρομο αποδημίας των πουλιών και κατά τη διάρκεια κυρίως του χειμώνα παρατηρούνται σπάνια και μοναδικής ομορφιάς είδη πουλιών που διαχειμάζουν σε συνδυασμό και με τους απέναντι σημαντικούς υδροβιότοπους των δέλτα των ποταμών Αχελώου και Εύηνου.

Έτσι λοιπόν αφού επι-

σκεφτήκαμε το Κέντρο πληροφόρησης του Φορέα Διαχείρισης στο Λάππα και με οδηγό τον επόπτη υπάλληλο του Φορέα κ. Ηλία κατευθυνθήκαμε προς τη Λιμνοθάλασσα, όπου εκεί αισθανθήκαμε πολύ τυχεροί, γιατί την ημέρα εκείνη υπήρχαν αρκετές εκατοντάδες πανέμορφα Φλαμίνγκος, τα οποία παρατηρήσαμε και προσπαθήσαμε να αποτυπώσουμε φωτογραφικά το εντυπωσιακό

αυτό θέαμα του πλήθους των πουλιών στα ήσυχα νερά της λίμνης και το εντυπωσιακό πέταγμα τους.

Η παραπάνω εκδρομή εντασσόταν στην παρουσίαση στις Πολωνέζες φίλες εθελόντριες των φυσικών ομορφιών της περιοχής μας, μία από τις οποίες ήταν και η Λιμνοθάλασσα του Κοτυχίου.

Γιώργος Καλλίνικος

Αγώνας επιβίωσης

Επιμέλεια: Τζώρας Ηλίας
Φωτογραφίες: Τενεκετζής Κώστας

Είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον να παρατηρεί κανείς τις θαλάσσιες χελώνες κατά τη διάρκεια της εκκόλαψής τους από τη φωλιά. Ο παρατηρητικός επισκέπτης στις αμμουδιές της Δυτικής Πελοποννήσου συχνά μπορεί να δει τα μεγάλα ίχνη των χελωνών που βγαίνουν για να γεννήσουν τα αυγά τους ή και τα μικρά ίχνη των νεοσσών που τρέχουν από τη φωλιά προς τη θάλασσα. Αυτό είναι ένα ακόμα κίνητρο για όλους εμάς τους λάτρεις της Caretta caretta αλλά και της θάλασσας, για να βοηθήσουμε στη διατή-

ρηση του βιότοπού της. Όλοι οι πληθυσμοί θαλάσσιων χελωνών κινδυνεύουν από ανθρώπινες δραστηριότητες. Το τεχνητό φως στις παραλίες από χώρους αναψυχής και οι φωτιές για λόγους διασκέδασης στρεσάρουν και εμποδίζουν τις Caretta caretta την περίοδο ωοτοκίας να βγουν από το νερό και να γεννήσουν τα αυγά τους. Τα μικρά αποπροσανατολίζονται και παίρνουν λάθος πορεία. Έτσι είναι πιο εύκολο να εντοπιστούν από κάποιον θηρευτή ή να πεθάνουν από τις υψηλές θερμοκρασίες του καλοκαιριού. Είναι γνωστό

πλέον πως είναι πιστές στην παραλία που είχαν γεννηθεί και πως η παραμικρή αλλοίωση του βιότοπου μπορεί να φέρει αρνητικές επιπτώσεις στην φωλεοποίηση και στην επιβίωση των νεοσσών.

Μεγάλο πρόβλημα θεωρείται ωστόσο και η μόλυνση των ωκεανών. Τα σκουπίδια που ρίχνονται στη θάλασσα φέρνουν σε κίνδυνο τη ζωή όλων των ειδών που ζουν στους θαλάσσιους βιότοπους. Τα μικρά χελωνάκια συχνά παγιδεύονται σε σακούλες και άλλα πλαστικά, ενώ οι ενήλικες χελώνες μπερδεύουν τις πλαστικές σακούλες με την τροφή τους, τις μέδουσες, και πεθαίνουν από ασφυξία. Τα μικροπλαστικά παίζουν και αυτά το ρόλο τους, καθώς εισέρχονται στο πεπτικό τους σύστημα μέσω της τροφής τους. Άλλες αιτίες θανάτου είναι η παγι-

δευσή τους σε δίχτυα ψαράδων στην προσπάθειά τους να τραφούν.

Η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των πολιτών αλλά και η συμμετοχή τους σε εθελοντικά προγράμματα, όπως του Συλλόγου ΑΡΧΕΛΩΝ, θα μπορούσε να βοηθήσει στην επιβίωση του απειλούμενου είδους ή τουλάχιστον στη βελτίωση της κατάστασης των πληθυσμών του.

Ο υγρότοπος Αλμυρού Αγ.Νικολάου στην Κρήτη, έρμαιο παρανομιών

Σήμα κινδύνου εκπέμπει ένας από τους σημαντικότερους υγροβιότοπους της Κρήτης που και αυτό το καλοκαίρι έγινε βορά στα επιχειρηματικά συμφέροντα.

Σύμφωνα με καταγγελίες της τοπικής Οικολογικής Κίνησης Μιραμβέλλου, που προσυπογράφει και η WWF, στον υγρότοπο του Αλμυρού καταγράφεται πληθώρα **αυθαιρεσιών** με την καταστροφή των πασσάλων οριοθέτησης και των πινακίδων ενημέρωσης, τη διαμόρφωση των πρανών ώστε να εξυπηρετούνται οι λουόμενοι σε βάρος της φυσικής βλάστησης, την εκχέρσωση και επιχωμάτωση 4 στρεμμάτων για την κατασκευή δρόμου, τουριστικών δραστηριοτήτων και χώρου παρκινγκ κλπ.

Όπως επισημαίνεται σε σχετική ανακοίνωση της WWF, ο υγρότοπος **υποβαθμίζεται**

και συρρικνώνεται συνεχώς τα τελευταία χρόνια, με αποτέλεσμα από τα 3 τετραγωνικά

που παρά το γεγονός ότι χαρακτηρίστηκαν παράνομες, δεν έχει προχωρήσει η διαδικασία

δομές προστασίας και ανάδειξης αυτού του υγροβιότοπου, υποδομές που είναι σήμερα εντελώς κατεστραμμένες...

χιλιόμετρα που περιλάμβανε αρχικά, να μην ξεπερνά σήμερα τα 100 στρέμματα.

Μεγάλες είναι οι **ευθύνες** της Δημοτικής Εταιρίας που διαχειρίζεται την παραλία για την αυθαίρετη κατασκευή κτισμάτων και πλακοστρώσεων,

αποκατάστασης στο χώρο, για να μην πληγεί ο τουρισμός!!

Το **τραγελαφικό** της υπόθεσης είναι ότι έχουν δαπανηθεί περίπου 400000 € από το πρόγραμμα «ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ» (75% χρηματοδοτούμενο από την Ευρωπαϊκή Ένωση) για υπο-

Είναι πραγματικά κοντόφθαλμη και εγκληματική η αντίληψη που θεωρεί ότι, στα πλαίσια ανάπτυξης του τουρισμού, η προστασία του φυσικού περιβάλλοντος αποτελεί πολυτέλεια.

Σε αντίστοιχες περιπτώσεις στον ευρωπαϊκό χώρο, η ανάδειξη και προβολή των οικολογικών χαρακτηριστικών μιας περιοχής τουριστικού ενδιαφέροντος συνιστά έναν επί πλέον παράγοντα προσέλκυσης των επισκεπτών, ξέχωρα από το γεγονός ότι η βιωσιμότητα μιας περιοχής εξαρτάται κύρια από τη διατήρηση του φυσικού της περιβάλλοντος και όχι από τα πρόσκαιρα οικονομικά οφέλη ή κερδοσκοπικά συμφέροντα.

ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ ΠΟΔΗΛΑΤΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τις διαδικασίες για τη λειτουργία κοινόχρηστων ποδηλάτων προωθεί ο Δήμος Θεσσαλονίκης, μετά από τον καθορισμό των ειδικών χώρων στάθμευσης που εγκρίθηκαν από το Δημοτικό συμβούλιο, στα πλαίσια μελέτης εγκατάστασης και λειτουργίας του συστήματος.

Πρόκειται για 26 σημεία, όπου θα εγκατασταθούν αρχικά **450 ποδήλατα** για να εξυπηρετούνται οι δημότες και επισκέπτες της πόλης, μισθώνοντάς τα σε κάποιο σημείο και επιστρέφοντάς τα σε κάποιο άλλο. Το σύστημα υλοποιείται μετά από την κατασκευή δικτύου ποδηλατοδρόμων που υπερβαίνουν τα 12 χλμ, έργο που υλοποιήθηκε το 2009 και καλύπτει τα διοικητικά όρια του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Έχουμε όμως και άλλα παραδείγματα δήμων που εφαρμόζουν παρόμοια προγράμματα, όπως στο **δήμο Μοσχάτου-Ταύρου** με 60 κοινόχρηστα ποδήλατα, στο **δήμο Ναυπλίου** με πιλοτική λειτουργία 5 σημείων, στο **δήμο Καρδίτσας** με 60 ποδήλατα και αλλού. Συνολικά υλοποιούνται ή βρίσκονται στο στάδιο εφαρμογής προγράμματα παροχής κοινόχρηστων ποδηλάτων σε 5 Δήμους της Αττικής και σε 13 σε όλη την Ελλάδα.

Κάλλιο αργά παρά ποτέ! Ενισχύουμε και στην Ελλάδα την ποδηλατοκίνηση που μετά την πεζοπορία αποτελεί την πλέον **οικολογική** μορφή μετακίνησης με ευεργετικές συνέπειες τόσο στην υγεία των χρηστών όσο και στη βιωσιμότητα των πόλεων, αφού έχει μηδενικές επιπτώσεις στη ρύπανση συμβάλλοντας παράλληλα στην ουσιαστική ελάφρυνση του κυ-

κλοφοριακού μέσα στις πόλεις.

Να σημειώσουμε ότι η ποδηλατοκίνηση αποτελεί σήμερα ένα **κυρίαρχο** τρόπο μετακίνησης σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες, ενώ το συγκεκριμένο σύστημα ενοικίασης, που υλοποιήθηκε κατ' αρχήν στη Δανία, έχει εξελιχθεί σήμερα με τη χρήση ειδικών μαγνητικών καρτών. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι στο Παρίσι εφαρμόζεται σήμερα το πλέον εξελιγμένο σύστημα, όπου διατίθενται πάνω από 20000 ποδήλατα σε ντόπιους και επισκέπτες.

Στην Πάτρα δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν διαθέτουμε δίκτυο ποδηλατοδρόμων, αποτέλεσμα μιας διαχρονικής αδιαφορίας των αρμοδίων...

Εξ όσων γνωρίζουμε, υπάρχει σήμερα στο Δήμο ολοκληρωμένη μελέτη για ένα τέτοιο δίκτυο με ένα πρώτο κομμάτι του από το νέο λιμάνι μέχρι την πόλη να βαίνει προς υλοποίηση. Παρά τη δυσμενή οικονομική συγκυρία, θεωρούμε ότι η Δημοτική Αρχή πρέπει να εξαντλήσει όλες τις πιθανές μορφές χρηματοδότησης, ώστε το σημαντικό αυτό έργο να πραγματοποιηθεί το ταχύτερο δυνατόν υλοποιώντας παράλληλα και το σύστημα ενοικίασης.

Είμαστε μια πόλη που στο μεγαλύτερο μέρος της έχει μικρές κλίσεις, γεγονός που προσφέρεται για τέτοιου είδους οικολογικές μετακινήσεις που θα συμβάλουν αποφασιστικά στην αντιμετώπιση της ατμοσφαιρικής ρύπανσης και του κυκλοφοριακού προβλήματος.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ: ΠΟΛΗ ΦΙΛΙΚΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ!

Φέτος η αρχή του **φθινοπώρου** και ο ερχομός του **Σεπτεμβρίου** μάς βρίσκει στην όμορφη **Βαρσοβία**, πρωτεύουσα της **Πολωνίας**, όπου ως μέλη της **ΟΙΚΙΠΑ** προσφέρουμε εθελοντική εργασία στα πλαίσια του ευρωπαϊκού προγράμματος **ECOSYNERGY 50plus for urban environment**.

Μένουμε στα περίχωρα της πόλης, περίπου 14 χλμ. μακριά από το κέντρο, και εργαζόμαστε τα πρωινά ως «ερασιτέχνες κηπουροί» σε σχολείο για παιδιά με ειδικές ανάγκες, που βρίσκεται σχετικά κοντά στο σπίτι μας και κυριολεκτικά «μέσα» σε ένα εύρωστο δάσος! Η απόσταση δεν αποτελεί πρόβλημα για τις καθημερινές μας απογευματινές εξορμήσεις προκειμένου να γνωρίσουμε την πόλη, διότι το **λεωφορείο** έρχεται ακριβώς την ώρα, που είναι γραμμένη σε πινακίδα αναρτημένη στη στάση του(!) και είναι **ταχύτατο**. Έχουμε εφοδιαστεί με **μηνιαία κάρτα** (αξίας 25 ευρώ περίπου), η οποία ισχύει για όλα τα μέσα συγκοινωνίας και έτσι μπορούμε να χρησιμοποιούμε επίσης το **τραμ** και το **μετρό**. Καταλαβαίνετε λοιπόν, ότι με τόσο τακτική συγκοινωνία προς οποιαδή-

ποτε περιοχή της Βαρσοβίας δεν υπάρχει λόγος να χρησιμοποιήσει κανείς το **ΙΧ** του για να πάει στον προορισμό του!

Η πόλη έχει όλα τα στοιχεία μιας σύγχρονης κοσμοπολίτικης **μεγαλούπολης**, όμως σέβεται και διατηρεί ακέραια, επίσης, την **αρχοντιά** και τη **φινέτσα** του παρελθόντος της. Είναι εξαιρετικά **καθαρή** και περιποιημένη, έχει πλατειές λεωφόρους, σε πολλά σημεία **ποδηλατοδρόμους**, αλλά και **λιθόστρωτους** δρόμους. Σε επιλεγμένα «τουριστικά» σημεία υπάρχουν δημοτικά πάρκινγκ ποδηλάτων, απ' όπου πληρώνοντας ελάχιστα μπορείς να νοικιάσεις ποδήλατο, να κάνεις τη βόλτα σου και να το παρκάρεις πάλι αλλού. Ελάχιστες είναι οι διαφημιστικές **γιγαντοαφίσες** και οι τεράστιες **επιγραφές** στα καταστήματα, ενώ στην **παλιά πόλη** ή απουσιάζουν παντελώς ή είναι καλόγουστες και διακριτικές.

Το **πράσινο** είναι κυρίαρχο στοιχείο

Υπαίθριο κονσέρτο στο πάρκο Lazienski Βαρσοβίας

μέσα στην πόλη, όπου βλέπουμε παντού περιποιημένες ζαρντινιέρες και **παρτέρια** με πολύχρωμες λουλουδιές συνθέσεις αλλά και **δεντροστοιχίες** με θαλερά δέντρα. Επίσης τεράστια **πάρκα**, που ήσαν κυρίως πρώην κήποι ανακτόρων, είναι τώρα δημόσια, ενσωματωμένα στον ιστό της πόλης, γεμάτα όμορφα κτίσματα, σιντριβάνια και λουλούδια, ενώ, ιδιαίτερα τώρα το καλοκαίρι, διοργανώνονται μέσα σε αυτά **εκδηλώσεις** δωρεάν για το κοινό, κυρίως κονσέρτα. Εμείς πάντως θα θυμόμαστε πάντα με συγκίνηση το **υπαίθριο κονσέρτο** με έργα Σοπέν που παρακολουθήσαμε στο πάρκο **Lazienski**, δίπλα στο **Μνημείο του Σοπέν**, μαζί με εκατοντάδες κατοίκους της Βαρσοβίας καθισμένους κατάχαμα (!) την ηλιόλουστη Κυριακή στις 25/08.

ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΠΡΟΤΙΜΟΥΝ ΜΕΝΤΑ «ΠΡΑΣΙΝΑ» ΠΡΟΪΟΝΤΑ, ΑΛΛΑ...

Σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε πρόσφατα και στα 28 κράτη μέλη της **Ευρωπαϊκής Ένωσης**, όπου περισσότερα από **25.568** άτομα, από διαφο-

ρετικές κοινωνικές και πληθυσμιακές ομάδες, συμμετείχαν σε τηλεφωνικές συνεντεύξεις, (στη μητρική τους γλώσσα), για λογαριασμό της **Ευρωπαϊ-**

κής Επιτροπής, φάνηκε ότι περίπου **80% των Ευρωπαίων** θα ήταν διατεθειμένοι να αλλάξουν τις καταναλωτικές τους συνήθειες και να αγοράζουν περισσότερα **φιλοπεριβαλλοντικά προϊόντα**. Αυτό που τους «φρενάρει», όμως, είναι κυρίως το ότι δεν έχουν **επαρκείς πληροφορίες** για την **ποιότητά** τους, τους προκαλεί σύγχυση η ύπαρξη πληθώρας διαφορετικών ετικετών με πληροφορίες που καθιστούν δύσκολη τη **σύγκριση** των προϊόντων και εκφράζουν δυσπιστία για τους **...οικολογικούς ισχυρισμούς** των κατασκευαστών. Επίσης, μόνο λίγο περισσότεροι από τους μισούς Ευρωπαίους πολίτες (55%) αισθάνονται ότι

είναι **ενημερωμένοι** για τις **περιβαλλοντικές επιπτώσεις** των προϊόντων τα οποία αγοράζουν και χρησιμοποιούν. Ωστόσο, σε ανακοίνωση σχετική με την οικοδόμηση της ενιαίας αγοράς για τα πράσινα προϊόντα και στη σύσταση για τη χρήση εναρμονισμένων μεθόδων σε επίπεδο ΕΕ, που εγκρίθηκαν από την Επιτροπή τον Απρίλιο του 2013, προβλέπεται ένα **πilotικό σύστημα**, στόχος του οποίου είναι η συγκέντρωση συγκρίσιμων και αξιόπιστων **περιβαλλοντικών πληροφοριών**, που θα συμβάλουν στην αύξηση της **εμπιστοσύνης** των καταναλωτών, των επιχειρήσεων, των επενδυτών και άλλων ενδιαφερομένων.

Πράσινα προϊόντα. Κάνουν καλό!

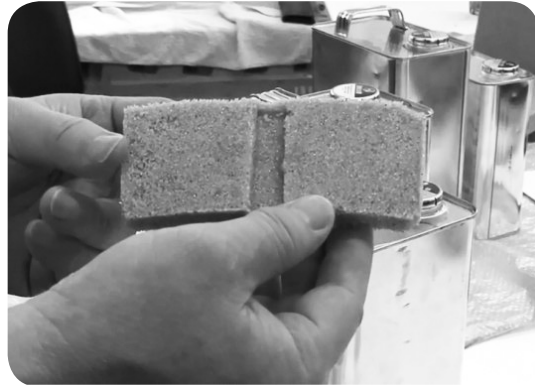

ΤΟΥΒΛΑ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΑΠΟ ΔΙΟΞΕΙΔΙΟ ΤΟΥ ΑΝΘΡΑΚΑ; ΓΙΑΤΙ ΟΧΙ;

Η κλιματική αλλαγή και οι δραματικές επιπτώσεις της οφείλονται, ως γνωστόν, κυρίως στα θερμοκηπικά αέρια και δη στο **διοξείδιο του άνθρακα** που διαρκώς ελευθερώνεται στην ατμόσφαιρα από τη **βιομηχανική δραστηριότητα**, την **ηλεκτροπαραγωγή** και διάφορες **φυσικές διαδικασίες**.

Πληροφορηθήκαμε, όμως, πρόσφατα ότι στη μακρινή **Αυστραλία** μια **πilotική βιομηχανική μονάδα** φιλοδοξεί να καταπολεμήσει την κλιματική αλλαγή μετατρέποντας το διοξείδιο του άνθρακα σε τούβλα οικοδομής! Η μονάδα θα εγκατασταθεί στο **Πανεπιστήμιο του Νιουκαστλ** με την εταιρία **Mineral Carbonation International** να επενδύει **9 εκατ. δολάρια** σε βάθος τετραετίας για την κατασκευή της, ενώ η συγκεκριμένη τεχνολογία αποτελεί τον καρπό εξαετούς προσπάθειας ερευνητών του Πανεπιστημίου του Νιουκαστλ, της εταιρείας χημικών **Orica** και του **Green Mag Group**.

Η πρωτοποριακή μονάδα θα **συλλέγει τον άνθρακα** κυρίως από **ηλεκτροπαραγωγικούς σταθμούς** άνθρακα, (υψηλών εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου), σε ειδικές **γεωλογικές δομές** αποτρέποντας έτσι την εκπομπή του στην ατμόσφαιρα. Τα υλικά που θα παράγονται έτσι, μπορούν να γίνουν τούβλα και να χρησιμοποιηθούν στην **οικοδομική δραστηριότητα**, αλλά και στην **πε-**

Τούβλα από διοξείδιο του άνθρακα

ζοδρόμηση και στις "πράσινες" κατασκευές, ενώ λειτουργούν ταυτόχρονα και ως φυσικές αποθήκες άνθρακα.

Γνωρίζοντας ότι τα επίπεδα του διοξειδίου του άνθρακα στον αέρα πολλών βιομηχανικών χωρών ξεπερνούν τα **400 μέρη ανά εκατομμύριο**, καταλαβαίνουμε ότι η παραπάνω τεχνολογία μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στην επιβράδυνση της κλιματικής αλλαγής. Έτσι ο μακροπρόθεσμος στόχος των επιστημόνων είναι η τεχνολογία αυτή να χρησιμοποιηθεί σε ηλεκτροπαραγωγικές μονάδες σε όλο τον κόσμο και έχουν υπολογίσει ότι **πενήντα ηλεκτροπαραγωγικές μονάδες άνθρακα** σε όλο τον κόσμο θα μπορούσαν δυνητικά να συλλέξουν πάνω από ένα δισεκατομμύριο τόνους άνθρακα ετησίως!

Διαρροή ραδιενεργού νερού στη Φουκουσίμα

Στην επίσης μακρινή μας **Ιαπωνία**, όμως, φαίνεται ότι μεγάλα προβλήματα δημιουργούνται συνεχώς από την εταιρία **Terco** διαχειρίστρια της **πυρηνικής μονάδας** στη **Φουκουσίμα**, όπου κατά το σεισμό της 11ης Μαρτίου 2011 συνέβη φοβερό δυστύχημα και τήξη των αντιδραστήρων.

Συγκεκριμένα, η **Terco** βρίσκεται πάλι στο στόχαστρο των διεθνών αναλυτών και Ιαπώνων πολιτικών για

τόνων ραδιενεργού νερού στη **θάλασσα**. Ακόμα, ο **Χιρονικό Ιζουμίνα**, κυβερνήτης της Νιυγκάτα, βόρεια του Τόκυο, υποστηρίζει ότι δεν πρέπει να επιτραπεί στην **Terco** να επανεκκινήσει τη λειτουργία της μονάδας **Κασιβαζάκι Καρίβα**, (το μεγαλύτερο πυρηνικό εργοστάσιο παγκοσμίως), εάν πρώτα δεν δώσει ικανοποιητικές εξηγήσεις για το δυστύχημα

Η ΦΟΥΚΟΥΣΙΜΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ...ΠΛΗΓΩΝΕΙ!

την **απόκρυψη στοιχείων** σχετικά με την πρόσφατη **διάρροη 300**

της **Φουκουσίμα**.

Το 2012 η **Terco** πέρασε στην ιδιοκτησία του κράτους και λαμβάνει **κρατική επιδότηση** για να αποζημιώσει τους 160.000 ανθρώπους που εγκατέλειψαν τα σπίτια τους την επαύριο του σεισμού. Υπολογίζεται, επίσης, ότι σήμερα έχει να διαχειριστεί **132 πισίνες ολυμπιακών διαστάσεων γεμάτες με ραδιενεργό νερό**, ενώ οι ειδικοί προτείνουν δύο ...ρεαλιστικές λύσεις εξίσου επιβλαβείς για το περιβάλλον: είτε την **εξάτμιση** του νερού είτε την **απελευθέρωσή του στον Ειρηνικό Ωκεανό**

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ από το ΜΕΓΑΛΟ κόσμο

Χαιρετίζουμε με ...αγαλλίαση την ανακοίνωση, που έκανε στα τέλη του **Ιούλη** η αμερικανική εταιρεία βιοτεχνολογίας **Monsanto** ότι αποσύρει όλες τις νέες αιτήσεις της για **γενετικά τροποποιημένες καλλιέργειες αραβόσιτου, σόγιας και ζαχαρότευτλων** στην **ΕΕ**, καθώς, παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες, δεν κατάφερε να κάμψει τις αντιδράσεις των Ευρωπαίων! Το καλαμπόκι **MON810** (ανθεκτικό στα έντομα) είναι η μοναδική μεταλλαγμένη καλλιέργεια στην Ευρώπη, ωστόσο ήδη η **Γερμανία**, η **Γαλλία** και η **Πολωνία** θέσπισαν αυστηρή νομοθεσία περιορίζοντας τη χρήση του λόγω των έντονων αντιδράσεων πολιτών και **περιβαλλοντικών οργανώσεων** και όπως φαίνεται δεν θα περάσει ούτε το αίτημά της **Monsanto** για ανανέωση της έγκρισής του.

Διεθνής ομάδα επιστημόνων, δημιούργησε ήδη τον πρώτο **παγκόσμιο άτλαντα θαλάσσιου πλαγκτόν**, για τον οποίο χρειάστηκαν τρία χρόνια μελέτης και συλλογής στοιχείων από 500.000 σταθμούς μέτρησης! Ο άτλας, που περιλαμβάνει πλήθος οργανισμών, από **βακτήρια** μέχρι **μέδουσες**, αποτελεί πολύ χρήσιμο εργαλείο για τους επιστήμονες, διότι θα συμβάλει στην έρευνα για την **οξίνιση** των ωκεανών και τις επιπτώσεις της **κλιματικής αλλαγής**, μέσω της ανάπτυξης υπολογιστικών μοντέλων. Επίσης, ένα από τα πιο ενδιαφέροντα ευρήματα της μελέτης είναι ότι η **βιομάζα ζωοπλαγκτόν** και **φυτοπλαγκτόν** στα ανώτατα στρώματα του **ωκεανού** έχει σχεδόν το ίδιο μέγεθος, ενώ στα χερσαία οικοσυστήματα η βιομάζα των φυτών υπερβαίνει κατά πολύ τη βιομάζα των ζώων. Ο παγκόσμιος άτλας πλαγκτόν, που ονομάστηκε **«Στοιχεία Βιομάζας του Θαλάσσιου Οικοσυστήματος» (MAREDAT)**, θα είναι ανοιχτός για το κοινό μέσω δημόσιας ιστοσελίδας.

Οι καρεκλοκένταυροι του ΥΠΕΚΑ στραγγαλίζουν τη Στροφυλιά

Κινδυνεύουν να χαθούν πάνω από 2,5 εκατομμύρια Ευρώ!!!

Περισσότερα από 2,5 εκατομμύρια €, για την ακρίβεια **2.899.210,44**, τα οποία είναι διαθέσιμα από το ΕΣΠΑ και προορίζονται για την «προστασία και διατήρηση της βιοποικιλότητας του Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς» **κινδυνεύουν να χαθούν**, με τη λήξη του έτους, λόγω της ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΣ ΑΔΡΑΝΕΙΑΣ των καρεκλοκένταυρων του

Υπουργείου Περιβάλλοντος.

Σε περίοδο βαθιάς κρίσης, είναι αδιανόητο να υπάρχουν χρήματα, να έχουν γίνει όλες οι απαιτούμενες ενέργειες απ' την πλευρά του Φορέα Διαχείρισης (ΦΔ) για την εκταμίευσή τους και η ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ των **υπευθύνων** να μπλοκάρει την εκταμίευσή τους. Οι «υπεύθυνοι»(!!!) όμως έχουν ονοματεπώνυμο και είναι ο **Γ.Γ.**

Χωροταξίας του ΥΠΕΚΑ κ. Αλεξιάδης και ο **προϊστάμενος του ΕΠΠΕΡΕΑ κ. Μαμαλούγκας**, στα γραφεία των οποίων είναι καταχωνιασμένες οι επανειλημμένες αιτήσεις του φορέα για έγκριση των έργων που έχουν υποβληθεί.

Πιο συγκεκριμένα:

- **Το υπόεργο 1** «Δράσεις για την προστασία και διατήρηση της βιοποικιλότητας του Εθνικού Πάρκου Υγροτόπων Κοτυχίου-Στροφυλιάς» προϋπολογισμού 2.401.520,44 € υποβλήθηκε στις **14 Φεβρουαρίου 2013** για τροποποίηση και αναμένεται η έγκρισή του από τον κ. Αλεξιάδη.
- **Το υπόεργο 2** «Διαχειριστικό σχέδιο» προϋπολογισμού 121.000 € βρίσκεται στο ΕΠΠΕΡΕΑ για προσυμβατικό έλεγχο μετά την ολοκλήρωση της προγραμματικής σύμβασης με τη Δ/ση Δασών Αχαΐας, από τα τέλη Ιουλίου 2013.
- **Το υπόεργο 3** «Ενέργειες ενημέρωσης ευαισθητοποίησης-εθελοντισμός» προϋπολογισμού 140.000 € (ποσό σύμβασης 126.690,00 €): έχει επιλεγεί ο ανάδοχος και αναμένει ο ΦΔ την προέγκριση της σύμβασης από το τον ΓΓ ΧΑΠ από τις **22 Νοεμβρίου 2012**

και παρά τις γραπτές και προφορικές παρεμβάσεις του ΦΔ, τις ερωτήσεις βουλευτών και τις επιστολές διαμαρτυρίας του αναδόχου ...αγνοείται η τύχη του στα βαθειά συρτάρια του κ. Αλεξιάδη.

- **Το υπόεργο 4** «Αναβάθμιση του κέντρου πληροφόρησης» υποβλήθηκε στις 25 Ιουλίου 2013, βρίσκεται στο ΕΠΠΕΡΕΑ και μέχρι σήμερα δεν έχει καν «χρεωθεί» σε κάποιον υπάλληλο για επεξεργασία.
- **Το υπόεργο 6** «Προμήθεια τηλεμετρικών σταθμών» για την παρακολούθηση της ποιότητας του νερού των λιμνοθαλασσών της περιοχής, προϋπολογισμού 150.000 € υποβλήθηκε για έγκριση στις **17 Ιανουαρίου 2013** και βρίσκεται επίσης στα συρτάρια του ΕΠΠΕΡΕΑ.

Στην τελευταία συνεδρίασή του, το ΔΣ του Φορέα αποφάσισε να γίνει μια ΥΣΤΑΤΗ προσπάθεια επικοινωνίας με τους κ. κ Αλεξιάδη και Μαμαλούγκα προκειμένου να συμβασιοποιηθούν τα έργα το συντομότερο δυνατό (πριν το τέλος του 2013), για να μπορέσουν να υλοποιηθούν, δεδομένου ότι από 1-1-2014 αρχίζει το «ΣΕΣ 2014-2020» (το νέο ΕΣΠΑ) και ο κίνδυνος να χαθούν τα χρήματα είναι ήδη ορατός!

Η ΟΙΚΙΠΑ κάνει δημόσια έκκληση στους **βουλευτές** των νομών Αχαΐας και Ηλείας (στους οποίους θα κοινοποιηθεί σχετική επιστολή) αλλά και σε όλους τους **θεσμικούς και επιστημονικούς φορείς της περιοχής**, να παρέμβουν προκειμένου να προχωρήσουν οι απαιτούμενες διαδικασίες και να εκταμιευτούν τα χρήματα.

Η καλοκαιρινή μας εκδρομή στη Β. Εύβοια

1η ημέρα

Η Οικοπαρέα μαζί με τους γνωστούς-αγνώστους μαζεμένη στην πλατεία Γεωργίου επιβιβάζεται στο λεωφορείο της. Κάπως έτσι αρχίζει η εκδρομή μας με προορισμό τη Βόρεια Εύβοια και αρχηγό (όχι, όχι τον γνωστό κύριο Βασιλακόπουλο) τον κύριο Τάσο Γεωργαντά. Πρώτη στάση **Χαλκίδα**. Φτάνοντας λοιπόν εκεί είχαμε την ευκαιρία, αφού ήπιαμε το καφεδάκι μας, να γνωρίσουμε την όμορφη πόλη της Χαλκίδας και το κάστρο της, στο οποίο μάλιστα υπάρχει ένα μουσείο και ο τάφος του ποιητή-πεζογράφου **Γιάννη Σκαρίμπα**. Με τις μπαταρίες μας σε χαμηλό επίπεδο, κατευθυνθήκαμε προς το κέντρο της πόλης όπου φάγαμε. Εξάλλου γίνεται να είναι κανείς καλός οικολόγος-εκδρομέας χωρίς τις μπαταρίες του στο φουλ;

Έπειτα πήραμε το δρόμο για τον **Αγ. Ιωάννη το Ρώσο** στο χωριό **Προκόπι** και, αφού είδαμε την εκκλησία και προσκυνήσαμε, επόμενος προορισμός μας ήταν το ξενοδοχείο που θα μέναμε. Το καλύτερο με το ξενοδοχείο ήταν πως βρίσκεται στην Αιδηψό και έτσι μπορέσαμε να απολαύσουμε ένα ζεστό μπάνιο στα λουτρά.

2η ημέρα

Η 2^η ημέρα ήταν γεμάτη με πολλούς νέους προορισμούς. Αρχικά επισκεφθήκαμε την **μονή Οσίου Δαυίδ**, όπου μας πρόσφεραν κουλουράκια και καφέ (κατόπιν ενεργειών του κύριου Γ. Βασιλακόπουλου, ο οποίος δεν ξεχνάει φυσικά τις αρχηγικές βλέψεις...). Έπειτα πήγαμε για πεζοπορία κοντά στους καταρράκτες της **Δρυμώνας**. Οι φωτογραφίες πήγαιναν σύννεφο (ξέρε-

τε όπως κάνουμε συνήθως όταν βρισκόμαστε σε ένα ωραίο μέρος). Αφού τελειώσαμε την πεζοπορία, τρίτος προορισμός ήταν το χωριό **Κερασιά**, το οποίο φιλοξενεί ένα μουσείο απολιθωμάτων. Τέλος, πήραμε το δρόμο για το τελευταίο μέρος που θα επισκεπτόμασταν εκείνη την ημέρα, το παραθαλάσσιο χωριό **Ψαροπούλι**. Εκεί ρίξαμε μια βουτίτσα τσάκα-τσάκα να δροσιτούμε και καθίσαμε σε μια από τις ταβερνούλες του χωριού να φάμε. Μετά επιστρέψαμε στο ξενοδοχείο και το υπόλοιπο της ημέρας ήταν ελεύθερο για τον καθένα.

3η ημέρα

Με το ένα και με το άλλο, ήρθε η 3^η και τελευταία ημέρα της εκδρομής. Πρωί-πρωί μπήκαμε στο λεωφορείο και κατευθυνθήκαμε προς τη μονή Αγ. Γεωργίου. Από εκεί θα πηγαίναμε στο χωριό **Ήλια**. Είχαμε την επιλογή της μεταφοράς μας στο χωριό με το λεωφορείο και της κατάβασης από τη μονή με τα πόδια. Οι πιο τολμηροί επιλέξαμε να πάμε με τα πόδια και μετά από καμιά ωρίτσα τελευταίοι και καταϊδρωμένοι φτάσαμε στο χωριό. Φτάνοντας οι περισσότεροι κάναμε ένα μπάνιο στη θάλασσα και γευματίσαμε. Επόμενος προορισμός;;; **Πάτρα**!! Μπήκαμε στο λεωφορείο μας και μετά από μερικές ώρες φτάσαμε εκεί από όπου αρχίσαμε...

Νεκταρία Γεωργοπούλου
Μαθήτρια Γυμνασίου

Απληστία και ανοησία θάβουν τις παραλίες μας κάτω από την άσφαλτο.

Δείτε στις φωτογραφίες μας δυο χαρακτηριστικές περιπτώσεις ουσιαστικής καταστροφής της αμμουδιάς, που πολυτιμότερου από άποψη αναψυχής και τουριστικής αξιοποίησης τμήματος του εδάφους.

Η πρώτη είναι στην παραλία του Ρίου, λίγο μετά την περιοχή «Δημορηγόπουλου» και η δεύτερη στη διασταύρωση της οδού Γ. Παπανδρέου με την παραλιακή οδό Ελευθερίας στον Αϊ-Βασίλη. Στην πρώτη περίπτωση βλέπουμε την άσφαλτο να θεμελιώνεται ΠΑΝΩ στην αμμουδιά ΚΑΤΑΡΓΩΝΤΑΣ την και συνακόλουθα καταργώντας και τη δυνατότητα να τη χαρούμε ως κολυμ-

βητική παραλία. Στη δεύτερη βλέπουμε το ίδιο φαινόμενο, μόνο που εδώ στη νοητή συνέχεια της οδού Ελευθερίας είναι χτισμένη μάντρα απότσιμεντόλιθους ιδιωτικής ιδιοκτησίας.

Και στις δύο περιπτώσεις (που δεν είναι οι μόνες, ούτε καν σπάνιες στην ακτογραμμή της Αχαΐας) η καταπάτηση του αιγιαλού είναι οφθαλμοφανής και σκαστή. Και στις δυο περιπτώσεις η υποβάθμιση μέχρι καταργήσεως του κοινόχρηστου αγαθού της παραλίας είναι φανερή. Αιτία: η αδυναμία των αρχών να επιβάλλουν την προστασία του κοινού αγαθού που λέγεται αιγιαλός έναντι της ιδιωτικής απληστίας. Μιας

απληστίας μάλιστα ιδιαίτερα κοντόφθαλμης και ανόητης, γιατί αν οι ιδιοκτήτες των παραλιακών αυτών οικοπέδων παραχωρούσαν χώρο από (συνήθως μεγάλα) οικόπεδά τους για να γίνει ο δρόμος και να μην επιλεγεί η τριτοκοσμική λύση της κατασκευής του πάνω στον αιγιαλό, θα είχαν οικόπεδα και σπίτια μπροστά από κολυμβητική παραλία και όχι από άσφαλτο! Ιδιοκτησίες δηλαδή σαφώς μεγαλύτερης οικονομικής αξίας αλλά και αξίας χρήσης για τους ίδιους!

Τον Ιούλιο υπήρξαν αντιδράσεις ιδιοκτητών που οδήγησαν στην αναβολή της κατεδάφισης παράνομης τσιμεντένιας μάντρας στην παραλιακή περιοχή του Καστελλόκαμπου. Περίπτωση ανάλογη με αυτές που περιγράφουμε εδώ. Η προσπάθεια όμως πρέπει να συνεχιστεί.

Το πρώτο και πιο άμεσο είναι η κατεδάφιση των προκλητικά παράνομων κτισμάτων που φράζουν την πρόσβαση ή καταργούν το κοινό αγαθό της παραλίας που θα μπορούσαμε να χαιρόμαστε όλοι.

Το δεύτερο και πιο μακροχρόνιο είναι ο σχεδιασμός και η υλοποίηση μιας ολοκληρωμέ-

μάντρα στον αιγιαλό, Άη Βασίλης

νης πολιτικής απελευθέρωσης της ακτογραμμής του δήμου Πατρέων (και όχι μόνο βεβαίως) από όλα τα εμπόδια και κατασκευές συμπεριλαμβανομένων των ασφαλτόδρομων «πάνω στο κύμα».

Όντως όχι εύκολο μέτρο, όμως ΣΥΜΦΕΡΕΙ τους πάντες, ακόμη και αυτούς που κοντόφθαλμα και μίζερα καταπατούν και μαντρώνουν τον αιγιαλό, και μπορεί να αποτελέσει βάση για μια ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας ζωής και της τουριστικής αξίας της παραλιακής μας ζώνης.

Όσοι καιρός και προσπάθεια και αν χρειαστεί, όσες ρήξεις με συμφέροντα και αν πρέπει να γίνουν, επιβάλλεται να ξεκινήσει και να προχωρήσει χωρίς υποχωρήσεις.

Γ.Κ

Ακτή - Ρίο κάτω από Άσφαλτο

Στη Β' φάση ο διαγωνισμός για τα απορρίμματα

Η πρόκριση πέντε υποψηφίων εταιρικών σχημάτων για την κατασκευή και λειτουργία της Μονάδας Επεξεργασίας Απορριμμάτων για την Περιφερειακή Ενότητα Αχαΐας είναι η τελευταία σημαντική εξέλιξη σ'ότι αφορά το μέλλον της Διαχείρισης των Απορριμμάτων στην περιοχή. Η σύμπραξη που θα αναλάβει το έργο θα προκύψει μέσα από την διαδικασία του «ανταγωνιστικού διαλόγου» κατά την οποία θα καταθέσουν τις τεχνικές και οικονομικές προτάσεις τους οι

οποίες και θα συγκριθούν. Πρόκειται για γνωστές εταιρίες, με μέγεθος και (κάποιες) παρουσία και σε άλλους διαγωνισμούς, όπως αυτόν της περιφέρειας Πελοποννήσου.

Τα εταιρικά σχήματα είναι : 1. ARCHIRODON – INTRAKAT – ENVITEC, 2. ΕΡΕΤΒΟ – ΔΟΜΟΣΠΟΡΤ – ΕΓΝΩΝ, 3. J.P. ΑΒΑΞ – ΜΕΣΟΓΕΙΟΣ, 4. ΑΚΤΩΡ – ΗΛΕΚΤΩΡ, ΤΟΞΟΤΗΣ ΑΕ.

Την φάση αυτή, σύμφωνα με δήλωση του αρμόδιου αντιδημάρχου Πατρέων Β. Λοτσάρη αναμένεται να ακολουθήσει

(μέσα στο Σεπτέμβρη) η απόφαση χρηματοδότησης του έργου.

Είναι σαφές ότι η Μονάδα Επεξεργασίας θα δημιουργήσει το πλαίσιο για νόμιμη διαχείριση των Απορριμμάτων. Από την άλλη πρέπει να είναι σαφές ότι το κόστος σε κάθε περίπτωση θα πολλαπλασιαστεί για τους Αχαιούς δημότες. Είναι επομένως μεγάλης σημασίας τόσο η προσπάθεια για γενίκευση και βελτίωση της ανακύκλωσης, ώστε οι τόνοι που θα παραδίδονται και

θα επομένως θα πληρώνονται να είναι όσο γίνεται λιγότεροι, όσο και η μείωση των απορριμμάτων. Ακόμη, σημαντική είναι η διαλογή στην πηγή ώστε να λειτουργήσει και να πετύχει η προβλεπόμενη ως υποχρεωτικό συμπλήρωμα όποιου μεθόδου προκριθεί Μονάδα κομποστοποίησης προδιαλεγμένου οργανικού δυναμικότητας 20.000 τόνων ετησίως.

Οι μέρες που ζήσαμε στην Πάτρα

Τις πρώτες τρεις εβδομάδες του Ιουνίου, φέτος, τις περάσαμε στην Πάτρα μετά από πρόσκληση της Οικολογικής Κίνησης Πάτρας, μιας περιβαλλοντικής οργάνωσης που κύριο σκοπό της έχει την οικοδόμηση περιβαλλοντικής ενημέρωσης και ευαισθησίας και την κινητοποίηση των πολιτών σε περιβαλλοντικά θέματα στην κοινωνική και οικονομική τους διάσταση.

Η επίσκεψη στηρίχθηκε από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα GRUNDTVIG, στο πλαίσιο του οποίου υλοποιούμε το πρόγραμμα **Ecosynergy 50+**, που βασίζεται στην ανταλλαγή μελών – εθελοντών μεταξύ των δυο συνεργαζομένων οργάνωσης της πολωνικής SIE και της ΟΙΚΙΠΑ, ώστε να κερδίσουμε δεσμούς και εμπειρίες στο πλαίσιο μιας ευρύτερης οικολογικής δραστηριότητας.

Η εθελοντική μας δουλειά

Κατά τη διάρκεια της παραμονής μας πήραμε μέρος σε εργασίες, δραστηριότητες και συναντήσεις με την ΟΙΚΙΠΑ αλλά και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ο περισσότερος χρόνος μας διατέθηκε στο θέμα της διαλογής των απορριμμάτων και της ανακύκλωσης. Στην Πάτρα μεγάλοι δημόσιοι κάδοι ανακύκλωσης βρίσκονται σε σημεία των δρόμων και αδειάζονται συχνά. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις συνεργάζονται με τη Δημοτική Αρχή σε ό,τι αφορά την κατανόηση εκ μέρους του κοινού της σημασίας της βιώσιμης διαχείρισης των απορριμμάτων. Μοιράζονται φυλλάδια στα σπίτια και γίνεται συζήτηση με τους πολίτες. Πήραμε μέρος στην προετοιμασία των πακέτων για διανομή στο κοινό, που γινόταν σε ένα παλιό εργοστάσιο χαρτιού (σ.σ. Λαδόπουλος), που χρησιμοποιούνταν επίσης για συ-

γκεντρώσεις των εθελοντών και άλλες συναντήσεις. Εθελοντές διαφόρων ηλικιών και κοινωνικών προελεύσεων έκαναν την εργασία αυτή. Οι εθελοντές προέρχονταν από διάφορους συλλόγους και συνεργάζονταν στενά.

Ένα τέτοιο παράδειγμα κοινής δράσης ήταν η εκδήλωση στο Ρίο που οργανώθηκε από την «Κυανή κοινωνία πολιτών», συλλογική ονομασία 14 οργανώσεων. Διανείμαμε φυλλάδια σχετικά με τις επιπτώσεις της απόρριψης πλαστικών στις θάλασσες και τις ακτές. Το πρόβλημα είναι σημαντικό για την Ελλάδα, μια και πρόκειται για χώρα με μεγάλη ακτογραμμή, πολλά νησιά και ο τουρισμός της σοβαρά επηρεάζεται από την κατάσταση του θαλασσιού περιβάλλοντος. Η πτώση του τουρισμού εξαιτίας άσχημων και ρυπασμένων ακτών θα επηρέαζε αρνητικά την ελληνική οικονομία μέσω της πτώσης του τουρισμού.

Πήραμε επίσης μέρος ως εθελόντριες στην ταξινόμηση του υλικού της Δημοτικής Ιματιοθήκης, που σκοπό έχει να βοηθήσει φτωχούς, και αυτό τον καιρό ιδιαιτέρως, μετανάστες από λιγότερο αναπτυγμένες χώρες.

Την τελευταία μέρα επισκεφθήκαμε ένα σχολείο για παιδιά με ειδικές ανάγκες και πήραμε μέρος στη γιορτή για τη λήξη της σχολικής χρονιάς. Ιδιαίτερα εντυπωσιαστήκαμε από την επίδραση της μουσικής στη συμπεριφορά τους.

Η 5^η Ιουνίου, Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος, γιορτάστηκε στο κέντρο της Πάτρας. Το κύριο σύνθημα της ΟΙΚΙΠΑ για την Ημέρα αυτή ήταν «Προστατέψτε τον πλανήτη μας – είναι ο μόνος που έχουμε!». Η ομάδα μας με κίτρινα t-shirts είχε ωραία παρουσία στην κεντρική πλατεία Γεωργίου. Οι

5η ΙΟΥΝΙΟΥ, ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

εκδηλώσεις τελείωσαν παραδοσιακά με μουσική και χορό, με σχεδόν τους πάντες να συμμετέχουν. Οι Έλληνες έχουν τη μουσική στο αίμα τους, χορεύουν από τη γέννηση ως το θάνατο.

Η γνωριμία μας με την περιοχή

Ήταν ένα ωραίο θέαμα ανθρώπων που χόρευαν σε κύκλο σε χαρούμενους ρυθμούς.

Χάρης στους υπέροχους Έλληνες φίλους που μας έδειξαν όλα τα αξιοθέατα της εκπληκτικά όμορφης Πάτρας και της ευρύτερης περιοχής της. Αρχικά επισκεφθήκαμε την Στροφυλιά, τη μεγαλύτερη παράκτια προστατευόμενη περιοχή στα Βαλκάνια. Θαυμάσαμε το δάσος της κουκουναριάς με το ζεστό αέρα να γεμίζει από τους ήχους των τζιτζικιών, μεγάλες λιμνοθάλασσες με χιλιάδες φλαμίνγκο και αστραφτερή θάλασσα που κατέληγε σε χρυσές αμμουδιές, που παραμένουν άθικτες από ρύπανση. Επισκεφθήκαμε το μυκηναϊκό οικισμό της Βούντενης με την ενδιαφέρουσα ποικιλία θαλαμωτών τάφων και το αρχαιολογικό Μουσείο της Πάτρας. Θαυμάσαμε τη μεγαλειώδη θέα προς τη θάλασσα από τους στενούς δρόμους της Άνω Πόλης της Πάτρας.

Δοκιμάσαμε τη διάσημη, τυλιγμένη στο μύθο, Μαυροδάφνη στο οινοποιείο της Αχάια Κλάους, Ακούσαμε ελληνική μουσική στο αρχαίο Ωδείο αλλά και στο ανοικτό θεατράκι της Μαρίνας. Επισκεφτήκαμε επίσης το αρχαιότερο ολυμπιακό στάδιο στην Αρχαία Ολυμπία. Θα μας μείνουν αξέχαστα τα μπάνια στη δροσερή θάλασσα σε πολύ ζεστές μέρες, καθώς και τις βραδινές βόλτες στην Πάτρα παρέα με φίλους και μουσική. Πάνω απ' όλα, οι αναμνήσεις από τους φιλόξενους και ευγενικούς Έλληνες φίλους μας θα είναι πάντα πρώτες στη μνήμη μας.

Η Πολωνική εθελοντική Ομάδα : Έλα, Στεφάνια, Μπεάτα

ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ ΡΙΟ ΓΙΑ ΤΑ ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ

Η σιωπηρή ματιά... στη ζωγραφική του Ράλλη Κοψίδη

Ο Ράλλης Κοψίδης γεννήθηκε (1929) στη Μύρινα (Κάστρο) της Λήμνου. Σπούδασε στην Παιδαγωγική Ακαδημία και στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών στο εργαστήριο του Ανδρέα Γεωργιάδη δίχως να πάρει πτυχίο, αφού στην απαίτηση του Γεωργιάδη να διαλέξει, αυτόν ή τον Κόντογλου, ο Κοψίδης θυσιάσε το δικό του πτυχίο. Μαθήτευσε κοντά στον Φώτη Κόντογλου. Στο έργο του συνδυάζει τα βιώματα από τη λαϊκή, μεταβυζαντινή παράδοση και τις σπουδές του κοντά στους ανωτέρω καλλιτέχνες σε συνδυασμό και με τα βιώματά του από τη Λήμνο.

«Ήταν παραμονές Χριστουγέννων», γράφει ο ίδιος, «Γύρω στο αναθεματισμένο έτος 1950. Πρωτοετής στη Σχολή Καλών Τεχνών, είχα ...νέφη ονείρου ζωγραφικά... Κι αν μην τις σήκωνε το κλίμα της εποχής τέτοιες ανεδαφικές ονειροφαντασίες.» (Ράλλη Κοψίδη, Η σκοτεινή οπτασία, περιοδ. «Γιατί», αρ. 126, Δεκ. '85»)

Ζωγράφος και μάλιστα από παιδί, χαρακτήρας, αγιογράφος, εικονογράφος, πεζογράφος με αξιόλογη επίδοση στη συγγραφή και εικονογράφηση βιβλίων, εκδότης, φυσιολάτρης, άνθρωπος εξαιρετικά χαμηλών τόνων, ο Ράλλης Κοψίδης είχε το σθένος να αφοσιωθεί αποκλειστικά στα όνειρά του. Απεβίωσε στην Αθήνα πρόσφατα, το 2010.

Η τελευταία του έκθεση, αναδρομική, έγινε το 1994 στη Δημοτική Πινακοθήκη Πατρών. Είχε επιλέξει να παρουσιάσει και έργα της τελευταίας δημιουργικής περιόδου του, όπου κυριαρχούν πρόσωπα που κοιτάζουν, με την καθαρότητα της απορίας, στα μάτια το θεατή. Στο βάθος του πίνακα συνήθως εμφανίζονται κτίρια και κτίσματα μιας άλλης εποχής πριν από την εποχή της πολυκατοικίας.

Παριανός, 1988, λάδι

Στη ζωγραφική του εντοπίζουμε έντονα οικολογικά στοιχεία, όπου απεικονίζεται η σύγχρονη αγωνία για την περιβαλλοντική καταστρο-

φή, τα απόβλητα της σημερινής εποχής, η σημερινή συμπεριφορά των ανθρώπων απέναντι στον άνθρωπο και στη φύση. Ένας κόσμος που μοιάζει να σκέφτεται και να μιλά για λογαριασμό του ζωγράφου, αντικείμενα καθημερινής χρήσης, βαρέλια, κασόνια, εργαλεία κάθε είδους, παιδικές κούκλες, πεταμένα στο σωρό των σκουπιδιών, δυστυχώς σε κάθε γωνιά της ...πληθωρικής ζωής μας, μάρτυρες της «άλογης» συμπεριφοράς μας.

Τα εθνικά μας σκουπίδια, 1984, λάδι

Ανάμεικτα με τα παντοειδή αντικείμενα βρίσκουμε χόρτα και αγριολούλουδα της ελληνικής υπαίθρου. Τα αγκάθια, στοιχεία γνωστά της ελληνικής φύσης, εμφανίζονται συχνά στα έργα του χαρακτηρίζοντας και τα προβλήματα που δεν έπαψαν ποτέ να ταλανίζουν την κοινωνία μας, όσο κι αν στο παρελθόν νομίσαμε πως τα ξεπεράσαμε και βυθιστήκαμε στην αποχαύνωση μιας ευδαιμονίας, μιας ευημερούσας κοινωνίας στηριζόμενης σε πήλινα πόδια!

Στον άγνωστο μινιδόρο, 1988, λάδι

«Στη ζωή μας είναι κάποιες μέρες σφραγισμένες που δεν ξεχνιούνται. Είναι κάτι νύχτες που άφησαν πύρινα σημάδια. Ο καιρός περνά κι η θύμησή τους είναι αγκάθι που ματώνει...» (Η σκοτεινή οπτασία) Τέτοιες μέρες θυμόταν πάντα στη ζωή του ο εμπνευσμένος και χαρισματικός Ράλλης Κοψίδης και η ζωγραφική του αποτελεί ένα σχόλιο στη μεταλλασσόμενη, όχι πάντα προς το καλό, σύγχρονη Ελλάδα.

«...Και με ρωτούν: Γιατί ζωγραφίζεις τ' αγκάθια; Και τι να πω; Κα-

θίστε να σας ξεδιπλώσω όλη τη ζωή μου; Πώς; ... Τι καλά θα ήταν να μην πολυρωτούν οι άνθρωποι, αλλά να συλλογιούνται των άλλων και τα δικά τους παθήματα που ακούγονται (αν έχεις αυτιά), μέσα απ' τις σελίδες της Ιστορίας... Γιατί η Ιστορία δεν είναι βιβλίο. Είναι μια αλάνα γιομάτη γαϊδουρομούλαρα που κλωτσά το ένα τ' άλλο. Και γεμίζουν το χώμα καβαλίνες, άλλοτε ένδοξες, άλλοτε όχι...» (Το συγύρισμα, περιοδ. «Χάρτης», τεύχ. 24, Μάης '87)

Πόσο περιγραφικός και ζωντανός ο λόγος του! Η ζωή μας σήμερα γεμάτη αγκάθια που μας αγκυλώνουν και μας ματώνουν καθημερινά δεν είναι; Και πόσες κλωτσιές δεν τρώμε από τους ... «σωτήρες του έθνους» που μας κυβερνούν!

Ελληνικό τοπίο (που θυμίζει Γολγοθά! - σχόλιο δικό μας), 1979, λάδι

Μαύρα πουλιά-κοράκια, στοιχειώνουν συχνά τον εφιαλτικό κόσμο που ξορκίζει με τη ζωγραφική του: «...Βέβαια το έτρεμα το άδηλο μέλλον. Όμως το ξορκίζα με το δικό μου τρόπο. Με τις καθημερινές ανακαλύψεις των, ορατών, τότε, θαυμάτων.» (Το συγύρισμα)

Το πατρικό μου σπίτι, 1988, λάδι

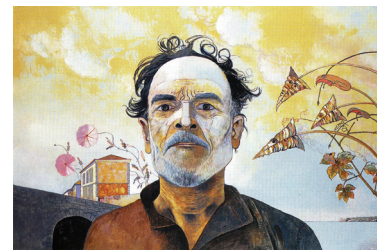
Σημαντικό ρόλο στη ζωγραφική του Κοψίδη, κατά την άποψή μας, παίζουν τα ...μάτια της φύσης: μάτια στο έδαφος μας κοιτάνε, μάτια στα φύλλα των αγριολούλουδων, γίνονται κριτές που μας ελέγχουν, άνθη με μάτια και ... στόματα ανοιχτά με στήμονες που προβάλλουν σαν γλώσσες και «μιλούν»-κραυγάζουν κοιτάζοντας προς τα πρόσωπα του πίνακα ή προς τον θεατή. Η φύση μιλά και διαμαρτύρεται, δείχνει οργισμένη για τα παράλογα που μας δηλητηριάζουν τη ζωή...

Μικρή εικαστική μυθολογία του Κάστρου Λήμνου, 1994, σινική μελάνη και ακουαρέλλα, μακέτα (λεπτομέρεια)

Λημνιακό ενύπνιο, 1988, λάδι

Ο κυρ-Γιώργης από την Πάρο, 1988, λάδι

«...Ξέρεις τι με κρατά στη ζωή ακόμα; Η οργή! ...Εγώ μιλώ για τις δαγκωματιές, για τους ακρωτηριασμούς, για τα καρφιά και τ' ακάνθινα στεφάνια.» (Το συγύρισμα)

Εκτός βέβαια από τα έργα της κριτικής, μια ενότητα, ιδίως με αναμνήσεις από τη Λήμνο, αποδίδει ένα μήνυμα αισιοδοξίας προβάλλοντας τη βλάστηση της χώρας μας, τον ελληνικό ουρανό, τον ήλιο, το μοναδικό σε διαφάνεια ελληνικό φως, τις ακρογιαλιές, τα λιμάνια. Ο Κοψίδης κατόρθωσε να εμπεδώσει μέσα από το πάθος του, την ιδέα της «ελληνικότητας» στην πιο αυθεντική και δημιουργική της μορφή.

Λαύριο, 1986, λάδι

Παναγιώτης Χαλούλος
<http://users.ach.sch.gr/pchaloul/>

Ο φτερωτός κόσμος

(Λιμνοθάλασσας Καλογριάς, δάσος Στροφυλιάς και έλη Λάμιας IBA GR098)

Επιμέλεια: Διονύσης Μαμάσης M.Sc.
Περιβαλλοντολόγος-Χαρτογράφος
Αειφορική Διαχείριση Προστατευόμενων Περιοχών
info@mamasis.gr

Αναχώρησαν από τις πελαργοφωλιές τους

υγροτοπικών και αγροτικών οικοσυστημάτων και οι βιότοποί τους είναι κυρίως οι αγροτικές περιοχές με πρόσβαση σε υδάτινα οικοσυστήματα, όπως λίμνες, ρέματα, έλη, ορυζώνες, υγρολίβαδα και πλημμυρισμένες εκτάσεις. Περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι της Κοινοτικής Οδηγίας 79/409 «περί της διατήρησης των αγρίων πτηνών» ως απειλούμενο είδος. Παρόλα αυτά ο πληθυσμός τους έχει μειωθεί δραματικά.

Τα τελευταία χρόνια οι πελαργοί αποτελούν συνηθισμένο ανοιξιάτικο θέαμα για τους κατοίκους του Λάππα και του Μετοχίου και η τακτική παρουσία τους την εποχή της αναπαραγωγής οδήγησε τον Φορέα Διαχείρισης Κοτυχίου Στροφυλιάς να ζητηθεί από τη ΔΕΗ η τοποθέτηση πέντε τεχνητών φωλιών.

Το προστατευόμενο είδος κάνει την εμφάνιση του στα αγροκτήματα και στους εποχικούς υγροτόπους μεταξύ Μετοχίου και Λάππα της Δυτικής Αχαΐας.

Οι πελαργοί, πριν ξεκινήσουν το μεταναστευτικό τους ταξίδι για τη Νότια Αφρική, συναθροίζονται σε λιβάδια και από εκεί ξεκινούν όλοι μαζί για το μεγάλο τους ταξίδι διανύοντας αποστάσεις που ξεπερνούν τα 20.000 χλμ. Ξεκινούν το πρωί με τα θερμά ανοδικά ρεύματα και με ταχύτητα που φτάνουν τα 70 χλμ/ώρα περνούν προς την Μικρά Ασία και κατευθύνονται απέναντι από την Κύπρο. Από εκεί κατηφορίζουν προς την Συρία, Ισραήλ και έπειτα για τις θερμές χώρες της μαύρης ηπείρου. Παρόλες τις δυσκολίες του ταξιδιού που αντιμετωπίζουν πετούν πάντα σε κοπάδια γύρω στις 7-8 ώρες την ημέρα, που μπορεί ενίοτε να φτάσει και τις 10 ώρες, και, όταν έρθει το βράδυ, κατεβαίνουν και διανυκτερεύουν, ενώ κατά διαστήματα σταματούν για να τραφούν.

Οι πελαργοί σηματοδοτούν τον ερχομό της άνοιξης και επιστρέφουν κατά τις αρχές του Μάρτη. Θα τους περιμένουμε και φέτος...

Κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, τα γνωστά σε όλους αποδημητικά πουλιά, οι πελαργοί, αναχωρούν για το μεγάλο τους μεταναστευτικό ταξίδι. Στα μέσα Αυγούστου με αρχές φθινοπώρου και ανάλογα τις εκάστοτε κλιματικές συνθήκες που επικρατούν αναχωρούν από τις πελαργοφωλιές τους, με σκοπό να διαχειμάσουν στους προορισμούς της Αφρικής.

Οι πελαργοί είναι πουλιά με πολύ ανεπτυγμένη την ανθρωποφιλία και αισθάνονται μεγάλη ασφάλεια, όταν οι φωλιές τους βρίσκονται κοντά στον άνθρωπο και δεν κινδυνεύουν οι νεοσσοί τους να θηρευτούν. Για την Δυτική Ελλάδα, στην Αιτωλοακαρνανία απαντώνται οι περισσότερες φωλιές λόγω του μεγαλύτερου αριθμού υγροτοπικών οικοσυστημάτων, ενώ στην Αχαΐα στο Μετόχι απαντάται η νοτιότερη φωλιά της Ελλάδας. Πελαργοφωλιές θα συναντήσουμε στα καμπαναριά και τρούλους των εκκλησιών, σε τεχνητές φωλιές στους στύλους της ΔΕΗ, σε καμινάδες σπιτιών και σε μεγάλα δέντρα.

Οι πελαργοί θεωρούνται δείκτες υγείας

Ό,τι παίρνουμε από τα ποτάμια το χάνουν οι ακτές

Οι καθυστερήσεις στην επανέναρξη των εργασιών για την Ολυμπία Οδό (Αθήνα – Πάτρα – Πύργος) μπορεί να έχουν και ένα καλό: να δοθεί περισσότερος χρόνος για ουσιαστική διερεύνηση λύσεων σε ό,τι αφορά στις τεράστιες ποσότητες αδρανών που χρειάζονται για το έργο και που, όπως ενέκρινε η Επιτροπή Περιβάλλοντος της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας, θα ληφθούν σε σοβαρό ποσοστό από ποτάμια.

Πιο συγκεκριμένα θα απαιτηθούν για το τμήμα Κόρινθος – Πάτρα ακόμη 5.383.062 κυβικά μέτρα, από τα οποία περίπου 600.000 m³ σχεδιάζεται να ληφθούν από τις κοίτες των ποταμών της Αιγιάλειας, Μεγανίτη, Σελινούντα, Κράθι και τον Χάραδρο.

Όπως όμως αναφέρεται στη γνωμάτευση του Διευθυντή Ερευνών του Ινστιτούτου Ωκεανογραφίας του Ελληνικού Κέντρου Θαλασσίων Ερευνών (ΕΚΛΕΘΕ), τέτοιας έκτασης απολήψεις θα έχουν καταστροφικές συνέπειες για τα ποτάμια συστήματα, καθώς οι φερτές αυτές ύλες είναι απαραίτητες για το σχηματισμό υδάτινων μικροσυστημάτων, σημαντικών για τη λειτουργία της φύσης (υγρότοποι, καλαμιώνες, παρόχθια-παρυδάτια χλωρίδα και πανίδα). Ιδιαίτερα αρνητικές θα είναι επίσης και οι συνέπειες των αμμοληψιών αυτών για τις ακτογραμμές της Β. Πελοποννήσου. Σε μια περιοχή που μελέτες του ΕΜΠ δείχνουν ότι θα επηρεαστεί πιο πολύ από τις άλλες από την κλιματική αλλαγή με οπισθοχώρηση της ακτογραμμής από 250 έως 1300m μέχρι το τέλος του αιώνα, οι αμμοχαλικοληψίες από τα ποτάμια της Αιγιάλειας που εκβάλλουν στις ακτές της Β. Πελοποννήσου θα στερθήσουν για δεκαετίες πολύτιμα φερτά υλικά απαραίτητα για την συγκρότηση της ακτογραμμής. Η ίδια η ΜΠΕ (Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων) της εταιρεί-

ας προβλέπει αναπλήρωση μετά από 20 χρόνια των λάκκων που θα ανοίξουν στις περιοχές εξόρυξης της κοίτης των 3 ποταμών, ενώ οι οικολογικές οργανώσεις της περιοχής εκτιμούν ότι θα χρειαστούν πολλά περισσότερα χρόνια για να φτάσουν τα υλικά στην ακτή και να τη διαμορφώσουν.

Οι παραπάνω επιπτώσεις είναι πράγματι απαράδεκτες και από οικολογική αλλά και από οικονομική σκοπιά, αν λάβουμε υπόψη την αξία των ακτών για τους παράλιους οικισμούς, την αναψυχή, τον τουρισμό. Πρέπει να προστεθεί ότι σύμφωνα με έρευνες του κ. Ευστράτιου Δουκάκη, αναπλ. καθηγητή ΕΜΠ, Τμήμα Αγρονόμων-Τοπογράφων, στη Βόρεια και Δυτική Πελοπόννησο αναμένεται οπισθοχώρηση της ακτογραμμής από 250 έως 1300m μέχρι το τέλος του αιώνα, λόγω και μόνο των κλιματικών αλλαγών και απώλεια χερσαίας ζώνης από 400 έως 760 εκτάρια, ενώ αναμένεται να πληγούν 300 m²/μέτρο μήκους ακτογραμμής με την εκδήλωση φαινομένων τσουνάμι παρόμοιων με αυτό του 1963. Αστικές περιοχές, οδικές αρτηρίες και υδροβιότοποι κινδυνεύουν εξίσου από τις κλιματικές αλλαγές και τα τσουνάμια.

Ήδη το θέμα μετέφερε με γραπτή ερώτησή του στην Κομισιόν, ο Νίκος Χρυσόγελος, ευρωβουλευτής των Οικολόγων Πράσινων / Ομάδα των Πράσινων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Αξιοσημείωτη είναι και η πρόταση που έγινε από περιβαλλοντικούς φορείς της Αιγιάλειας για αμμοληψία από αποθέσεις αμμοχάλικου σε μη ενεργές κοίτες των παραπάνω ποταμών, ώστε τα φερτά που μεταφέρουν οι ενεργές κοίτες να φτάσουν ως τη θάλασσα συνεχίζοντας την τροφοδοσία των ακτών με υλικό.

Η πρόταση πρέπει να εξετασθεί σοβαρά, αν πραγματικά μιλάμε για αντιμετώπιση και όχι για απλή καταγραφή περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Όπως επίσης θα πρέπει μέρος των αδρανών υλικών που θα χρησιμοποιηθούν ως υπόβαση για το δρόμο να αναζητηθούν μέσω ανακύκλωσης υλικών εκσκαφών και κατεδαφίσεων.

Ένα δεν πρέπει να γίνει: να αποδεχτούμε μοιρολατρικά ότι για να φτιάξουμε έναν αυτοκινητόδρομο πρέπει να προκαλέσουμε διαβρώσεις και υποβάθμιση της ακτογραμμής μας.

Γ. Κανέλλης

Σκουπίδια στη Φολόη – Θα βγάλουμε τα συμπεράσματά μας;

Το σοβαρό –όσο και απίστευτο– κρούσμα απόρριψης απορριμμάτων που προέρχονταν από τον Δήμο Καλαμάτας, που συνέβη στα μέσα Ιουλίου, όχι μόνο δεν πρέπει να ξεχαστεί, αλλά πρέπει και να μας οδηγήσει στα απαραίτητα συμπεράσματα.

Το περιστατικό αυτό που εντοπίστηκε μεν μετά από συντονισμένη

ενέργεια Δασαρχείου και Αστυνομίας και κατασχέθηκαν δύο φορτηγά με 20 τόνους σκουπίδια το καθένα αλλά όχι μόνο δεν ήταν μεμονωμένο, αλλά, αν λάβουμε υπόψη ότι ούτε τώρα οι περισσότερες πόλεις της Πελοποννήσου έχουν νόμιμο χώρο διαχείρισης των απορριμμάτων τους, δικαιολογείται κάθε ανησυχία για τη

Φολόη και άλλες φυσικές περιοχές μας.

Πηγή του προβλήματος είναι οι υποσχέσεις, επί χρόνια, δημάρχων ότι με κάποιους ...μαγικούς τρόπους θα λύσουν το πρόβλημα της διαχείρισης των αστικών απορριμμάτων, χωρίς την καθημερινή συμμετοχή και ευθύνη του πολίτη, παράλληλα με νοοτροπίες

δαιμονοποίησης κάθε χώρου νόμιμης διαχείρισης καθώς και καλλιέργειας νοοτροπιών «μακριά από την αυλή μου». Αυτά οδήγησαν στη δημιουργία μιας «μαφίας σκουπιδιών», που με βαρύ κόστος για τους δημότες, χρόνια τώρα, μεταφέρουν τα σκουπίδια «αλλού» υποβαθμίζοντας βαρύτερα το περιβάλλον.

Σιδηρόδρομος: ν' αφήσουμε πίσω μας ουτοπικές επιλογές του παρελθόντος

Όσο κι αν κινείται με βραδείς ρυθμούς, όσο και αν τεχνικά και, κυρίως, διοικητικά και οικονομικά εμπόδια οδηγούν σε συνεχείς καθυστερήσεις την ολοκλήρωση της νέας Σιδηροδρομικής Γραμμής Υψηλών Ταχυτήτων μέχρι την Πάτρα, δεν παύει να είναι το κύριο στοιχείο μιας μακροχρόνια βιώσιμης δομής των μεταφορών για τη Βόρεια και Δυτική Πελοπόννησο.

Όπως αναφέρθηκε σε σύσκεψη, που προκάλεσε η Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας, με παρουσία του προέδρου του ΟΣΕ, στις 20 Αυγούστου, το χρονοδιάγραμμα για να φτάσει η σιδηροδρομική γραμμή στην Πάτρα παρατείνεται ως το 2017.

Εν τω μεταξύ υπάρχει ο πετυχημένος προαστιακός της Πάτρας επί της παλιάς μετρικής γραμμής (8.000 επιβάτες ημερησίως) σχετικά με τον οποίο αποφασίστηκε να βγει πρόσκληση για έργο βελτίωσης και επέκτασης ως την Κάτω Αχαΐα, χρηματοδοτούμενο από ΠΕΠ Δυτ. Ελλάδας. Οι προθεσμίες είναι ασφυκτικές (τέλος του 13), αλλά αν υπάρξει συνεργασία Δήμου Πατρέων, ΟΣΕ, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, Περιφέρειας και Ενδιάμεσης Διαχειριστικής Αρχής.

Σοβαρότερο όμως είναι το θέμα της προβλεπόμενης στον ισχύοντα σχεδιασμό υπογειο-

ποίησης της νέας σιδηροδρομικής γραμμής στην περιοχή του κυρίως θαλασσιού μετώπου της Πάτρας (από Άγιο Διονύσιο μέχρι το νέο λιμάνι). Η υπογειοποίηση, μια επιλογή των αρχών δεκαετίας του 90, προτάθηκε ως αντάλλαγμα για να μην προκριθεί λύση περιμετρικής διέλευσης του τραίνου, που τότε θεωρούνταν λιγότερο οχλούσα λύση.

Πρόκειται όμως στην πραγματικότητα για μια πανάκριβη ουτοπία πολεοδομικής και όχι σιδηροδρομικής σκοπιμότητας με κόστος της τάξης των 500 εκατομμυρίων), που σε καμιά περίπτωση, όπως έχει ήδη γίνει σαφές από τους αρμοδίους της ΕΕ, δεν πρόκειται χρηματοδοτηθεί και που, επομένως, είναι αναγκαίο να επανεξετασθεί από μηδενική βάση.

Η υπογειοποίηση δεν υπάρχει περίπτωση να χρηματοδοτηθεί, ακόμη και αν αντί διπλής, στο εν λόγω τμήμα, κατασκευαστεί μονή γραμμή, όπως αναφέρθηκε ως ενδεχόμενο, στην σύσκεψη που συγκάλεσε η Περιφέρεια την 20^η Αυγούστου. Και σε αυτή την περίπτωση το κόστος θα παραμείνει υψηλό. Το μέγεθος των 150 εκατομμυρίων που δόθηκε ως εκτίμηση παραμένει εξαιρετικά υψηλό για μόλις 4 χιλιόμετρα γραμμής, με δεδομένο ότι με χρήματα αυτού του ύψους μπορεί να

ξαναλειτουργήσει το μεγαλύτερο μέρος του σιδηροδρομικού δικτύου στην Περιφέρεια Δυτ. Ελλάδας.

Να λάβουμε ακόμη υπόψη ότι η διακοπή λειτουργίας του προαστιακού, που είπαμε είναι ήδη λειτουργικό και πετυχημένο κομμάτι των αστικών μεταφορών της ευρύτερης Πάτρας, σε περίπτωση που προχωρούσε η υπογειοποίηση θα διαρκούσε πολύ παραπάνω από το 1-1,5 έτος που αναπόφευκτα θα διαρκέσει, όταν το έργο της νέας γραμμής προχωρήσει μετά το Ρίο. Μια μακροχρόνια διακοπή λειτουργίας μπορεί να αποβεί μοιραία για τον προαστιακό.

Είναι σαφές επομένως ότι πρέπει να επανασχεδιάσουμε το τμήμα που προοριζόταν για υπογειοποίηση σε ρεαλιστική βάση. Αυτό σημαίνει επιφανειακή διέλευση με κατάλληλη υπόγεια τεχνική λύση στο πρόβλημα της ηλεκτροκίνησης, στα πρότυπα των γραμμών τραμ, ώστε να αποφύγουμε την παρεμπόδιση της πρόσβασης στο θαλάσσιο μέτωπο. Σημαίνει ακόμη αξιοποίηση της ίδιας γραμμής για τον προαστιακό αλλά ΚΑΙ για την μελετημένη, ήδη από το 2011, γραμμή τραμ για την Πάτρα. Μια τέτοια γραμμή, σχεδιασμένη ανεξάρτητα από την υπάρχουσα σιδηροδρομική υποδομή έχει ανάλογα

προβλήματα εξωπραγματικού κόστους (της τάξης των 260 εκατομμυρίων). Με αξιοποίηση όμως της υπάρχουσας σιδηροδρομικής γραμμής και σύνδεσή της με αυτή, το κόστος πέφτει σοβαρά και αντιστρόφως, αυξάνονται οι πιθανότητες χρηματοδότησης.

Είναι επομένως σαφές ότι αν θέλουμε – και πρέπει να θέλουμε – ένα υλοποιήσιμο τεχνικά και οικονομικά και μακροχρόνια βιώσιμο σύστημα μέσων σταθερής τροχιάς τόσο για την ευρύτερη Πάτρα όσο και γενικότερα, μέχρι τον Πύργο και την Καλαμάτα, πρέπει να κινηθούμε πάνω σε ρεαλιστικές βάσεις. Μη υλοποιήσιμες ουτοπίες μόνο σε σοβαρές καθυστερήσεις, περιπλοκές και πανάκριβες μελέτες για τα συρτάρια μπορεί να οδηγήσουν.

Γ. Κανέλλης

...συνέχεια από τη σελ 14

Ο προ μηνών εμπρησμός μηχανολογικού εξοπλισμού μηχανικής κομποστοποίησης, αξίας 3 εκατομμυρίων, στην Καλαμάτα, προφανώς δεν είναι άσχετος με το ορατό συμφέρον κάποιων που έχουν μάθει να εισπράττουν εκατομμύρια για να μεταφέρουν τα σκουπίδια Δήμων χωρίς νόμιμους χώρους διαχείρισης «κάπου αλλού και καλύτερα να μην ξέρουμε πού»...

Οι όποιες προοπτικές κατασκευής Μονάδων Επεξεργασίας στην Πελοπόννησο (αλλά και στη Δυ-

τική Ελλάδα), εκτός του ότι δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι θα πολλαπλασιάσουν το κόστος διαχείρισης για τους δημότες, δεν πρέπει να οδηγούν σε κανένα εφησυχασμό. Όχι μόνο γιατί τα σχέδια αυτά θέλουν χρόνια για να ολοκληρωθούν, αλλά και γιατί ακόμη και τότε η ευαισθητοποίηση του κοινού στη διαλογή των απορριμμάτων στην πηγή και τη γενικευμένη και επιμελή ανακύκλωση θα είναι πολύτιμη για τη μείωση της ποσότητας των απορριμμάτων που θα παραδίδονται σ' αυτές,

επομένως και του κόστους.

Για την Καλαμάτα, την Αιγιάλεια και άλλες περιοχές η εκπόνηση και εφαρμογή σχεδίων για τη διαλογή των απορριμμάτων στην πηγή ΑΜΕΣΑ, παράλληλα με υψηλού επιπέδου ανακύκλωση συσκευασιών και άλλων ανακυκλώσιμων, είναι η μόνη οδός για να μη γίνονται συνεργοί των κυκλωμάτων των μεταφορέων σύμμεικτων απορριμμάτων που θησαυρίζουν σε βάρος της τσέπης των δημοτών τους αλλά και του φυσικού μας περιβάλλοντος.

Παράλληλα πρέπει να εξηγηθεί καθαρά ότι η επιλογή και χωροθέτηση Χώρων Υγειονομικής Ταφής Υπολειμμάτων είναι αναγκαιότητα, δεν μπορεί να δαιμονοποιείται, ούτε να είναι καλή γι' αυτό μόνο η αυλή του γείτονα.

Αν δεν πάρουμε τα μαθήματά μας από τα τριτοκοσμικά αυτά φαινόμενα, το μέλλον μας, όσον αφορά στη διαχείριση των απορριμμάτων, θα συνεχίσει να είναι και πανάκριβο και βρώμικο.

Γ.Κ.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΕ ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ ΚΑΙ ΕΣΘΟΝΙΑ

ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ **footprint.eu**

Στις 28 Ιουνίου βρεθήκαμε στη **Φινλανδία**, ως εκπρόσωποι της **ΟΙΚΙΠΑ**, για να λάβουμε μέρος στις προγραμματισμένες συναντήσεις συγκεκριμένων **ΜΚΟ** από εννέα χώρες της Ευρώπης, που συμμετέχουν από πέρυσι στο ευρωπαϊκό πρόγραμμα **footprint.eu Grundtvig**. Το σχέδιο ...πορείας προέβλεπε μετά από τρεις μέρες να πάμε και στην κοντινή **Εσθονία**, η οποία είναι επίσης ένας από τους εταίρους μας στο συγκεκριμένο πρόγραμμα.

Στις βαλίτσες μας κουβαλήσαμε ανοιξιάτικα ...έως χειμωνιάτικα ρούχα, αλλά με το που φτάσαμε εκεί ο καλός καιρός υπήρξε για μας η πρώτη από πολλές συνεχόμενες ευχαρίστες εκπλήξεις! Στη συνέχεια, ήλιος, σχετική ζέστη, αμέτρητες λίμνες και ποτάμια όλων των μεγεθών, καταπράσινα δάση με ψηλόκορμες σημύδες, ερυθρελάτες και δασικά πεύκα καθώς και μέρες, που το φως τους διαρκούσε μέχρι και ...20 ώρες το 24ωρο, έκλεψαν ολότελα την καρδιά μας!

Μείναμε στο **Spa Hotel Rantasipi Ikkalinen**, που βρισκόταν στις όχθες μιας γραφικότατης λίμνης, κοντά στην κωμόπολη **Ikaalinen**, όπου έγινε και η κύρια συνεδρίασή μας. Οι κατάξανθοι και ψηλόλιγνοι Φινλανδοί φίλοι και εταίροι μάς περιποιήθηκαν πολύ και η φιλοξενία τους υπήρξε άψογη. Ήταν μέλη των τοπικών «Αγροτικών Συνεταιρισμών» των περιοχών **Satakunta** και **Sastamala**, οι οποίοι αντιπροσωπεύονται από την Κεντρική Ένωση Παραγωγών Αγροτικών Προϊόντων και Ιδιοκτητών Δασών της Φινλανδίας (**MTK**), τα γραφεία της οποίας επισκεφθήκαμε την 1^η Ιουλίου στο **Ελσίνκι**. Δηλαδή, ήταν όλοι τους μεγαλο-γεωργοί, που μιλούσαν άπταιστα ...την αγγλική και τα χτήματα τους, μερικά

Σε απαρτία η ομάδα του footprint.eu μπροστά στην εκκλησία του St. Olaf στη Φινλανδία

από τα οποία επισκεφθήκαμε στη συνέχεια, διέθεταν όλων των ειδών τα βοηθητικά μηχανήματα και ήταν άψογα καλλιεργημένα. Μάλιστα, ένα απόγευμα, μαζέψαμε εμείς οι ίδιοι πατάτες και φράουλες στα χωράφια του κτήματος **Yrjölä** και τα καταναλώσαμε στο βραδινό μας μπάμπεκιου!

Επίσης, περπατήσαμε μαζί τους στη εκπληκτική φινλανδική φύση, μέσα σε ατέλειωτα δάση και δίπλα σε νερά και χορέψαμε στο **Mahnala dancing evening!** Φυσικά εκμεταλλευτήκαμε δεόντως και τις παροχές του ξενοδοχείου μας κάνοντας σάουνα και μπάνιο στη διπλανή του λίμνη και επισκεπτόμενοι το spa του.

Την 1^η Ιουλίου μεταφερθήκαμε στο Ελσίνκι, συνεδριάσαμε και πάλι, κάναμε μια γρήγορη βόλτα στα σημαντικότερα αξιοθέατα, πήραμε το πλοίο και μετά δύο ώρες αποβιβάστηκαμε υπό βροχή (!) στην πρωτεύουσα της Εσθονίας **Tallinn**. Εδώ οι οικοδεσπότες μας ανήκαν στην Οργάνωση **MTÜ Lääne-Viru Turism** και ήταν όλες γυναίκες δυναμικές και όμορφες! Μετά την τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, ξεναγηθήκαμε στην παλιά πόλη του Tallinn, που πραγματικά μας εντυπωσίασε και μας θύ-

μισε λίγο την παλιά πόλη της Ρόδου.

Την επόμενη μέρα, που (ευτυχώς) ξημέρωσε ηλιόλουστη, ταξιδέψαμε στο **Εθνικό Πάρκο Lahemaa** με πούλμαν και πρόθυμη ξεναγό. Γύρω μας κυριαρχούσαν τα ατέλειωτα επίπεδα πράσινα λιβάδια, αλλά στο βάθος του τοπίου όλο και κάποιο δασάκι μαυρολογούσε. Επισκεφθήκαμε ένα πολύ όμορφο κτήμα-ξενώνα, που παράγει καθημερινά φρέσκο προζυμένιο ψωμί και καταλήξαμε στο γραφικότατο χωριό **Käsmu**, όπου περπατήσαμε και φάγαμε δίπλα στη θάλασσα.

Το κατάλυμά μας λεγόταν **Sagadi Manor Hotel** και πριν

από έναν αιώνα αποτελούσε τους στάβλους και τα παραπήγματα στο τσιφλίκι ενός γερμανού μεγαλοκτηματία, που έμενε στο κυρίως κτίριο, όπου και δειπνήσαμε κάτω από απαστράπτοντες πολυελαίους!

Την επομένη περπατήσαμε σε δάσος με βελανιδιές, πεύκα, σημύδες και λεύκες, αναζητώντας κάστορες δίπλα στο ποτάμι, αλλά δε σταθήκαμε ... τυχεροί! Στη συνέχεια φτάσαμε στην κωμόπολη **Rakvere**, όπου κατά την επίσκεψη στο Κάστρο της λάβαμε ενεργά μέρος στη ζωή των μεσαιωνικών ιπποτών και σταυροφόρων, που αναβίωνε εκεί με ευχάριστο και κωμικό τρόπο! Η μεταφορά μας σε άλλο ένα ανακαινισμένο παλιό τσιφλίκι, το **Vihula Manor**, που καταλαμβάνει τεράστια έκταση και λειτουργεί επίσης ως ξενοδοχείο και spa, μας έπεισε ότι οι Εσθονές φίλες μας δουλεύουν σκληρά.

Το τελευταίο βράδυ δειπνήσαμε και γλεντήσαμε μέχρι πρωίας με πολυπληθές τοπικό συγκρότημα στην ταβέρνα του επίσης ανακαινισμένου **Palmse Manor**. Ξημερώματα της 5^{ης} Ιουλίου γυρίσαμε στην Πάτρα γεμάτοι ευχάριστες εντυπώσεις και εμπειρίες.

